

Kampen for at afslutte 'Russiagate' er ingen sportsbegivenhed; Vi må intervenere for at stoppe det

Leder fra LaRouche PAC, USA, 4. feb., 2018 – USA befinder sig ved et vendepunkt i sin årtier lange, »interne« kamp mod britisk efterretnings brug af amerikanske efterretningstjenester til at kontrollere og afpresse præsidenter. Det er også et vendepunkt i udenrigspolitik, der enten vil føre verden hen mod en umiddelbar konfrontation med atomkrig, eller også et nyt paradigme for samarbejde mellem stormagter omkring at afslutte regionale krige, bygge storslået infrastruktur, overvinde fattigdom og besejre international terrorisme.

Disse to vendepunkter har samme mål – bekæmpelse af britisk geopolitik. Det langvarige kupforsøg imod denne amerikanske præsident, skandalen med »Russiagate«, hvor tidevandet nu måske er ved at vende, blev bragt til Washington af chefen for britisk MI6-udenrigsefterretning, for næsten to år siden. Spyd hovedet i denne bestræbelse var et britisk »dossier«, og misbruget af dette dossier er nu blevet afsløret af Husets Efterretningskomite. Dets formål var at afpresse USA med hensyn til den udenrigspolitik, som dets præsident kunne få lov at gennemføre.

Storbritanniens Royal Institute of International Affairs (RIIA) udstedte den 25. jan. instruktioner til Amerika om at »se Rusland som en trussel« og erklærede, at, »at indgå en aftale« om samarbejde med Rusland – f.eks. om bekæmpelse af international terrorisme – »implicit ville acceptere, at den

nuværende verdensorden ikke længere er i kraft«. RIIA kunne ikke have sagt det tydeligere: at den britiske, geopolitiske verdensorden er beroende på konfrontation mellem USA og Rusland. Ultimatummet til præsident Donald Trump blev overleveret af cheferne for efterretningstjenesterne allerede under et møde den 6. januar, 2017, i Trump Tower; konfronter og angrib Rusland (og Kina), eller også vil vi skandalisere dig med dette britiske dossier og smide dig ud.

Dette er deres kriminelle, ja forræderiske handling, som nu bliver afsløret. Men verden lever imidlertid med konsekvenserne heraf, med den voksende trussel om en *virkelig* atomkrig, og vi vil leve med det, indtil, og med mindre, denne britisk-amerikanske sammensværgelse godt og grundigt bliver ødelagt.

Nogle kongresmedlemmer har nu krævet det næste skridt – en efterforskning for kriminelle handlinger og en potentiel retsforfølgelse af de efterretningsfolk, der handlede med den hensigt at udelukke og diskvalificere præsident Trump fra præsidentskabet, udelukkende på grund af hans politik over for Rusland. Formand for Husets Efterretningskomite, David Nunes, kaldte sammensværgelsen mod Trump for »noget, der finder sted i banarepublikker«.

Faktisk har der i længere tid ikke været nogen bananrepublikker i Sydamerika, kun republikker, der samarbejder med Kina og BRIKS, og som lykkes med at blive ledere inden for industri og videnskab. Med andre ord: at overtræde den britiske, geopolitiske verdensorden. Og præsidenterne og de tidligere præsidenter for *disse* republikker – Brasiliens Lula og Dilma Rousseff, Argentinas Fernández de Kirchner, Ecuadors Rafael Correa – har været udset som mål for skandale og afsættelse, præcis, som Trump skulle afsættes, og af de præcis samme teams i FBI og CIA, under anførsel af Robert Mueller, James Comey et al.

For 30 år siden anførte Robert Mueller, som daværende

vicestatsanklager i Boston, den retsforfølgelse, der havde til formål at fjerne Lyndon LaRouche som politisk leder. I 1984 udfordrede LaRouche den britiske, geopolitiske verdensorden som ingen anden. Han havde øvet indflydelse på præsident Ronald Reagan for at tilbyde amerikansk-russisk missilforsvarssamarbejde i det **Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI)**, og han arbejdede for store infrastrukturprojekter og foreslog oprettelse af internationale udviklingsbanker for at sprede de revolutionerende SDI-militærteknologier til industrien i hele verden.

Mange republikanske ledere bekæmper nu det angreb mod præsident Trump, der havde sin oprindelse i britisk efterretning, mens de på samme tid selv arbejder for den britiske politik for skarp konfrontation med Rusland og Kina! Som chef for den kendte München Sikkerhedskonference (Wolfgang Ischinger) netop har bemærket, så forhindrer Kongressen præsident Trump i at gennemføre presserende tiltrængte forbedringer i de amerikansk-russiske relationer.

Det amerikanske folk, og lederne af dets valgkredse, må intervenere for at redde nationen, i de kommende midtvejsvalg 2018.

Vi har brug for en koordineret indsats for at genindføre Glass/Steagall-bankopdeling i hele USA og Europa, før City of London og Wall Street bringer vore økonomier ind i endnu et, denne gang langt værre, krak.

Vi har brug for internationale aftaler om på verdensplan at bygge den mest afgørende infrastruktur, med en accept af Kinas lederskab i dets Bælte & Vej Initiativ. Amerika selv har et enormt underskud af presserende nødvendig, ny økonomisk infrastruktur og må skabe en national kreditinstitution, der kan medvirke i dette; et nyt Reconstruction Finance Corporation i Roosevelts tradition, eller en nationalbank i Hamiltons tradition.

Og vi kunne få en international aftale om at udvikle forsvar med ny teknologi, der er effektiv i elimineringen af atommissiler. Det er for nyligt blevet bekræftet («The British Sabotaged the Second Try for an SDI with Russia»[1]), at Rusland i 25 år har været parat til at genoptage Reagans SDI sammen med USA for at udvikle reelle anti-missilforsvar og nye spin-off teknologier – og at Storbritannien kraftigt er gået imod dette.

Måden at intervenere på er at tilslutte sig LaRouche Political Action Committees mobilisering for **LaRouches »Fire Økonomiske Love«** i forbindelse med det kommende midtvejsvalg, 2018.

Foto: Præsident Donald J. Trump i Det Hvide Hus, 22. jan., 2018. (Official White House Photo by Joyce N. Boghosian)

[1] *EIR Daily Alert*, Jan. 23, 2018

BOMBE: »Memoet« opklarede et lille skridt i sammensværgelsen; Gå efter det hele, på vegne af menneskeheden

Leder fra LaRouche PAC, USA, 2. feb., 2018 – Den lærde elite og det Demokratiske Parti er gået fuldstændig amok i ugens løb over offentliggørelsen af det fire sider lange Memo, som er udarbejdet af Husets Efterretningskomite, efter at det blev afklassificeret af præsident Trump.

De fortæller os: Lad være med overhovedet at kigge på det eller tænke på det, for det kunne hjælpe Trump. John McCain gik så vidt som til at sige, at hele Memoet var djævelens værk, fra den russiske præsident Vladimir Putin. Med hensyn til det, der plejede at hedde det »Demokratiske« parti, bliver vi nu, med overraskelse, vidne til, at de hylder og hylder vores overvågnings-politistat, vores ureglementerede forvaltning af retsvæsenet og deciderede bedrageri omkring FISA-domstolen, som om det alt sammen var lige så amerikansk som æbletærte. Se ikke på den grimme mand bag forhænet, folkens, bare lad som om, og se vores trylleforestilling.

De hyler som de stukne grise, de er.

Her er, hvad Memoet siger, inklusive vore indledningsvise kommentarer:

FBI og Justitsministeriet fik den oprindelige FISA-kendelse til at overvåge Trump-volontøren Carter Page og herefter tre fornyelser på hver 90 dage af denne bemyndigelse til at udføre overvågning. Tidligere FBI-direktør James Comey underskrev tre FISA-ansøgninger, og den nu fyrede FBI-vicedirektør Andrew McCabe underskrev én. Vicesstatsanklager Sally Yates, berøgt for sammen med McCabe at have sat en fælde for Michael Flynn, og derudover for, at hele Justitsministeriet afviste at anerkende præsident Trumps immigrationsordrer; fungerende vicesstatsanklager Dana Boente og vicesstatsanklager Rod Rosenstein, underskrev hver én eller flere FISA-ansøgninger. Tidligere FBI-vicedirektør Andrew McCabe sagde, at der ikke ville være blevet ansøgt om nogen overvågningskendelse af Page, uden Christopher Steele-dossieret.

De gjorde dette uden en eneste gang at fortælle FISA (Foreign Intelligence Surveillance Court), at dossieret, der var sammensat af den britiske efterretningsagent Steele, var en afgørende del af FISA-ansøgningen, og at Steele-dossieret, et rent produkt af britisk efterretning, var blevet betalt for af præsident Trumps politiske modstander, Hillary Clinton og

hendes DNC, på trods af den kendsgerning, at FBI og Justitsministeriet vidste dette. FBI havde ligeledes aftalt at betale Steele for den samme information.

FISA-ansøgningen, som første gang blev indgivet i oktober, 2016, nævnte en *Yahoo* nyhedsartikel fra 23. september, 2016, af Michael Isikoff, som en bekræftelse af anklagerne i Steele-memoet, når sandheden i virkeligheden var den, at *Yahoo* nyhedsartiklen var et resultat af et læk fra Steele til Michael Isikoff.

I september 2016 sagde Steele til tidligere topembedsmand i Justitsministeriet, Bruce Ohr, under uautoriserede møder, at han **»var desperat over, at Donald Trump ikke blev valgt og havde ekstremt stærke følelser imod, at han blev præsident«**. Ohrs hustru arbejdede for Fusion GPS, det Demokratiske Partis mellemmand til britisk efterretning, som var Steeles arbejdsgiver. Dette skete, før den første FISA-ansøgning mod Page blev indgivet. Steele blev suspenderet og dernæst afsluttet som en FBI-informant, fordi han afslørede sit forhold til FBI i en artikel i *Mother Jones* den 30. okt., 2016, forfattet af David Corn. Denne kendsgerning blev tilsyneladende aldrig bekendtgjort over for FISC (Foreign Intelligence Surveillance Court).

Efter Steeles afslutning, vurderede FBI selv, at hans påstande kun minimalt kunne bekræftes, og FBI-direktør Comey aflagde efterfølgende vidneforklaring om, at Steeles påstande var **»slibrige og ubekræftede«**. Alt dette blev heller aldrig fortalt til FISC. På trods heraf briefede Obamas efterretningschefer Trump om Steele-dossieret den 17. januar, 2017. Denne hændelse, der kun kort beskrives i memoet, er det, James Comey senere i sin forklaring for Senatet kaldte sit **»J. Edgar Hoover-øjeblik«**. Det blev arrangeret, at hele det slibrige og afskyelige, britiske efterretnings-bras senere, efter dette møde, blev lækket til de nationale nyhedsmedier og hilste Donald Trumps præsidentskab velkomment med den påstand, at han var en Putins 'manchurisk kandidat', der væltede sig i

russiske prostituerede på den selvsamme seng, som Obama-parret havde sovet i.

Ifølge MEMOET, løj Steele over for FBI om sine mediekontakter på vegne af Clinton-kampagnen og DNC. Dette er efter al sandsynlighed grunden til, at senatorerne Chuck Grassley og Lindsay Graham henviste Christopher Steele til FBI til efterforskning for kriminelle handlinger.

Vi har altså et klart misbrug af FISA, et bedrageri over for denne domstol. Håndgribelige fakta om overvågning af en amerikansk, politisk kampagne og en amerikansk borger, og som blev sat i værk af denne kampagnes politiske modstander og deres allierede i Obama-administrationen, blev holdt skjult for domstolen af FBI og Justitsministeriet.

Men, der er meget, meget mere her. Steeles beskidte værk blev brugt af Clinton-kampagnen og Obama-administrationen, i aftalt spil med medierne, i et forsøg på at besejre Donald Trumps forsøg på at vinde præsidentskabet. De efterfølgende Russiagate- og Mueller-efterforskninger er blevet brugt til at forsøge at ødelægge Trumps præsidentskab. Hele Russiagate-myten, forkyndt af Obama og briterne, har ødelagt de amerikansk-russiske relationer og anbragt hele verden i fare.

Vi udgav hele historien, og hele baggrunden for, at dette skete, for flere måneder siden. Læs dossieret, **»Robert Mueller er en umoralsk, juridisk lejemorder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«**.

Det hele, det hele må efterforskes og retsforfølges. Vi vil have mere at fortælle i løbet af de kommende 72 timer.

*(Hør også: **LaRouche PAC Friday Webcast, 2. feb., 2018**, med en særdeles grundig gennemgang af det nu afklassificerede Memo.)*

Russiagate-kupforsøget smuldrer hastigt, med den amerikanske befolkning, der ønsker, Trump skal lykkes

Leder fra LaRouche PAC, USA, 31. jan., 2018 – Præsident Donald Trumps første State of the Union-tale tirsdag aften, har fået en overvældende positiv respons. CBS News, der generelt spiller en førende rolle i »fake news« angrebene på Trump, rapporterede en 75 %'s støtte til Trumps tale fra sine seere, og selv CNN indrømmede, at 70 % af deres seere var »meget positive« eller »noget positive«.

Trump annoncerede ingen nye, vigtige politikker, men understregede, at optimismen i befolkningen og i erhvervssamfundet, som følge af hans indgåede forpligtelse til at genopbygge den amerikanske økonomi og hans skattelettelser, havde produceret 2,2 million jobs, med 200.000 af disse inden for vareproduktion, »endelig« var begyndt at forøge indkomster og havde stimuleret til løfter fra sådanne som Apple og Exxon om at investere milliarder i den amerikanske økonomi.

Han tog et etisk udgangspunkt ved ikke at sige noget om det faktum, at Mueller-kuppet er ved at falde fra hindanden, og at mange af folkene i efterretningsteamet fra Obamas tid næsten med sikkerhed vil blive anklaget for deres officielle løgne og kriminelle handlinger. Det Demokratiske lederskab, især Husets minoritetsleder Nancy Pelosi, befandt sig i en tilstand af chok under talen og skulede og skar tænder og nægtede at

applaudere selv, når Trump opfordrede til tværpolitisk samarbejde for at behandle spørgsmålene om immigration og infrastruktur. Det demokratiske kongresmedlem Joe Manchin fra Vest Virginia fordømte, som et voksende antal demokrater, der er rasende over, at deres lederskab absolut ikke har nogen politik ud over at være anti-Trump, sine demokratiske kolleger for at »sidde mut hen«.

Men »Mueller-gate« var ikke fraværende til trods for, at det ikke blev nævnt i hans tale. På vej ud af Kongressen blev Trump spurgt, om han ville godkende offentliggørelsen af Nunes-memoerne, der afslører FBI's forbrydelser med deres overvågning af Trumps kampagneteam på falske forudsætninger. Han svarede, »Ja, 100 %«. Stabschef John Kelly gik i dag på radioen for at annoncere, at memoet »vil blive offentliggjort her temmelig snart, tror jeg, og hele verden kan se det«.

Russiagate-korsfarerne skummer ligeledes over det faktum, at Trump i bund og grund ignorerede den falske McCarthy-heksejagt imod Rusland og intet sagde om hverken Rusland eller Kina ud over, at de var »rivaler«. Dette kom 24 timer efter Trumps afvisning af at udstede sanktioner mod Rusland, eller nogen andre, som det var blevet krævet af Kongressen for seks måneder siden, med en frist på seks måneder. Fristen udløb i mandags, med administrationen, der simpelt hen konstaterede, at sanktionerne »ikke var nødvendige«.

»Fake news«-*New York Times* og det neokonservative Atlantic Council (amerikansk tænketank) kom med hysteriske udfald imod præsidenten med *Times*, der anklagede Trump for at »stikke en finger i øjet på Kongressen« ved ikke at gennemtvinge sanktionerne, alt imens Atlantic Councils Anders Aslund sagde, at Trump »generelt hånede de amerikanske sanktioner mod Rusland«.

I hele verden viser virkeligheden sig, med bogstavelig talt nye, daglige udviklinger i den igangværende Nye Silkevejstransformation af civilisationen. Alene i løbet af de

seneste 24 timer: En kinesisk delegation i Oslo planlægger en højhastigheds-jernbanelinje fra Oslo til Stockholm; et kinesiske ingeniørselskab påbegyndte arbejdet på en ny dybvandshavn i Nigeria; det Amerikanske Handelskammer udgav en rapport, der viser, at amerikanske foretagender er optimistiske med hensyn til amerikansk-kinesiske relationer; Mexicos udenrigsminister sagde til sin kongres, at præsident Peña Nietos største præstation var at hæve de mexicansk-kinesiske relationer; Kinas finansminister er i Argentina, hvor han diskuterer G20-mødet, der skal afholdes dér i november, men også enorme argentinsk-kinesiske infrastrukturprojekter, inkl. tunneller, kernkraftværker og samarbejde om rummet.

En potentielt set betydningsfuld udvikling – Trump-administrationen annoncerede, at navnet Victor Cha var blevet fjernet fra listen over folk, der kom i betragtning som USA's nye ambassadør til Sydkorea. Cha, en ledende neokonservativ, der nu er i CSIS (Center for Strategic and International Studies), var Bush-administrationens repræsentant i Sekspartforhandlingerne, hvor han spillede en førende rolle på vegne af Dick Cheney i at forhindre ethvert fremskridt. Hvis præsident Trump kan udpege en person med samme fremragende kvalifikationer, som han fandt til at repræsentere Amerika i Rusland og Kina – ambassadørerne Jon Huntsman og Terry Branstad – vil det være et stort skridt på vejen til at muliggøre en fredelig løsning på Koreakrisen. Alt imens mange ledende personer i Washington og i Pentagon, inklusive nogle internt i Trumps administration, puster til flammerne for konflikt og krig med Rusland og Kina, så taler Huntsman og Branstad i sandhed for Trumps hensigt om, at USA skal være venner og partnere med Rusland og med Kina.

Med Russiagate-kuppet, der nu er i færd med at smuldre, og med Trumps højere position efter hans State of the Union-tale, er tidspunktet nu opportunt og nødvendigt for ham til at tilslutte USA den Nye Silkevej og vedtage Glass-Steagall og

det komplette program, der er indeholdt i LaRouches Fire Love.

Foto: Præsident Donald Trump forlader Repræsentanternes Hus efter sin State of the Union-tale tirsdag, 30. januar, 2018.

Det nye paradigme eksisterer allerede; Tiden er inde til at handle på optimisme!

Leder fra LaRouche PAC, USA, 30. jan., 2018 – Vi befinder os ved et punkt, hvor det Nye Paradigme for global udvikling allerede eksisterer. Folk i Vesteuropa og USA ved det måske ikke; men det Gamle Paradigme er forsvundet. Den Nye Silkevej er nu den fremtrædende politik internationalt og giver solid grund til optimisme og handling.

Alle andre steder end i de transatlantiske nationer er der strategiske alliancer i gang. I Østasien arbejder den japanske premierminister Shinzo Abe aktivt sammen med Rusland og Kina om økonomiske projekter og projekter for fred. I Afrika er Bælte & Vej Initiativets fremskridt dramatisk og blev yderligere fremmet med den kinesiske udenrigsministers årlige, afrikanske turne her først på året. Selv i Europa er nationer nu fuldt og helt engageret i Silkevejshandel og infrastrukturbyggeri. I de amerikanske lande, syd for USA, udstedte nationerne i Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater (CELAC) på topmødet i denne måned, en formel erklæring om forpligtelse til at arbejde sammen med Kina om Bælte & Vej Initiativet. I sidste uge anerkendte selv præsident Michel Temer fra Brasilien BVI's momentum under sin

deltagelse i Davos Forum.

»Det Nye Paradigme går frem på en meget dramatisk måde«, understregede Helga Zepp-LaRouche i dag. »Amerikanere bør være optimistiske med hensyn til, at USA kan bevæges.« Med sin »Kampagne for at vinde fremtiden« 2018 Platform for de amerikanske midtvejsvalg, fremlægger LaRouche PAC Political Action Committee de eneste løsninger til USA's manifesterede problemer: LaRouches Fire Love for økonomisk genrejsning, og USA's tilknytning til BVI. Det forholder sig således, uanset, hvad præsident Donald Trump siger eller ikke siger i sin State of the Union-tale tirsdag aften.

Zepp-LaRouche påpegede et parallelt tilfælde, hvor annoncering af et politisk skift kom i sin tid: nemlig det Strategiske Forsvarsinitiativ, SDI. Udarbejdet af Lyndon LaRouche, hvis medarbejdere, inklusiv i republikanske kredse, i årevis arbejdede for vedtagelse af en ny politik for laserforsvar og økonomi, i samarbejde med Sovjetunionen, blev dette LaRouche-koncept slet ikke anerkendt af præsident Ronald Reagan i dennes State of the Union-taler. Og så, lige pludselig, den 23. marts 1983, indkaldte Reagan til en særlig tv-transmitteret tale om national sikkerhed og annoncerede SDI, og hvor han, som LaRouche havde specificeret, foreslog, at USA og Sovjetunionen arbejdede sammen for at udvikle teknologi, baseret på nye, fysiske principper for forsvar mod ballistiske missiler, og som understregede de heraf følgende fordele på økonomi- og fredsområdet, for hele menneskeheden.

I dag står det frygteligt klart, at alternativet til LaRouche-programmet for de »Fire Love«, er kaos, hvis ikke krig. Der kommer nu alle mulige advarsler frem om det umiddelbart forestående, finansielle blow-out. Selv Goldman Sachs har udstedt advarsler til sine kunder. Faldet på Dow Jones Index på 400 points i dag er et varsel og tegn for dem, der tilbyder »markederne«.

Vi befinder os i en periode med tumult, i enhver henseende,

men, hvis tilstrækkeligt mange mennesker handler med beslutsomhed og mod, kan det transatlantiske område vindes for det Nye Paradigme. I dag tilskyndede seniorstatsmand Lyndon LaRouche: »Lad os så gøre det!«

Foto: Kina i rødt; medlemmerne af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank i orange. De 6 foreslåede korridorer i sort. (Lommes / Wikimedia)

State of the Union: Vi behøver mere end 'tværpolitisk overenskomst'; Vi har brug for et Nyt Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, USA, 29. jan., 2018 – Præsident Donald Trump kunne faktisk ikke have overset det på Davos Økonomiske Verdensforum. Alt imens han var anfører for en hyldest til investering i USA med dets nyligt indførte lavbeskatning og billige dollar, og herved glædede nogle multinationale administrerende direktører, så så konferencen hen til Kina og dets Bælte & Vej Initiativ som den afgørende faktor for at føre verdensøkonomien ud af den krise, der har varet siden 2008. Den kinesiske præsident Xi Xinpings økonomiske rådgiver Liu He var den taler, man lyttede mest intenst til. Kinas politik for udvikling af højteknologisk, økonomisk infrastruktur som fortrop frem mod målet med at udslette fattigdom – nu sammen med mange nationale partnere i Asien,

Afrika og Latinamerika – blev anerkendt som et nyt »win-win«-paradigme, der kan overvinde både årsagerne til og de blivende virkninger af det transatlantiske, økonomiske kollaps, der fandt sted for et årti siden.

Selv Bloomberg News, i en angivelig nyhedsartikel her til morgen, sagde, »Med tilføjelsen i sidste uge af det arktiske område og Latinamerika, er den kinesiske præsident Xi Jinpings signaturpolitik, Bælte & Vej Initiativet, i sandhed blevet global. Kun USA, dets nabo Canada og dets allieret Japan mangler endnu at blive inkluderet i planen, der søger at bygge eller opgradere et netværk af hovedveje, jernbaner, havne og pipelines«. Senere anerkender det, at Japan faktisk samarbejder i Bælte & Vej Initiativet, og at præsident Xi gentagne gange har inviteret USA til at gå med i det.

I sin State of the Union-tale tirsdag aften er den eneste måde, hvorpå præsidenten kan transformere sin administrations udsigter, at tilslutte sig den Nye Silkevej, i hvert fald som en overordnet forpligtelse, der følger tråden i hans nylige besøg til Kina, Japan og andre asiatiske økonomiske ledere.

Selv om han appellerer til det, venter der ingen »tværpolitisk overensstemmelse« i den splittede og miskrediterede Kongres, af hvilken flere end 50 af dets medlemmer er fratrådt i løbet af blot én kongressamling.

Det to år lange fremstød fra britiske og amerikanske efterretningstjenesters side for at ødelægge Trumps kandidatur og præsidentskab, har trukket et stort antal demokratiske opportunister ind. Dette må enten nedkæmpes, eller også må vi overlade USA til at være en Ny Kold Krig-politistat, hvor alle præsidenter kontrolleres af efterretningsfolk gennem hemmelige skandaler. Udviklinger, der har fundet sted i løbet af de seneste 24 timer, giver håb om, at det ikke vil lykkes, men, hvis det ikke knuses, vil disse personer, der følger en ny McCarthy-tradition, ikke acceptere noget mindre end en intenst antirussisk, antikinesisk præsident Pence.

Der findes ikke engang nogen »tværpolitisk overensstemmelse« at appellere til: Hvis Trump fremlægger sit totalt utilstrækkelige program for infrastrukturbyggeri og baserer den lille, statslige finansiering i dette på en forhøjet benzinskat, vil de vildledte, republikanske kongresmedlemmer i kammeret modsætte sig det. USA vil fortsætte med afindustrialiseringen; amerikanere vil fortsætte med at dø af opiat-overdosis; deres forventede levealder vil fortsætte med at falde. Byer og delstater, der er ambitiøse omkring udvikling, vil fortsætte med at sende delegationer til Kina.

Der findes et nyt paradigme at appellere til og gå med i, og som kan involvere den form for økonomisk genopbygning, rumforskning og teknologisk fremskridt, som Trumps vælgere stemte for. Præsidenten må tænke på verdensøkonomien fra toppen og ned, og gå med i den Nye Silkevej.

Foto: Præsident Trump taler for den samlede Kongres i februar, 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Hvad lærte Trump af Davos?

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. jan., 2018 – Med præsident Trump, der forbereder sin State of the Union-tale til kommende tirsdag – og som angiveligt skal fokusere på den nationale økonomi og infrastruktur – er det spørgsmål, der må stilles, hvorvidt han tænker over temaet på Davos Økonomiske Verdensforum. Trumps tale i Davos var begrænset til en hyldest til det, han beskrev som et stort, økonomisk boom, som finder sted i USA, men hvor han desværre peger på den massive aktiemarkedsboble som et tegn på dette fremskridt, snarere end som et enormt advarselstegn på det forestående krak.

Selv *Wall Street Journal* advarede for nylig præsidenten og

sagde, han burde ophøre med at bruge aktiemarkedet som målestok for økonomisk fremskridt – Wall Street-drengene ved ganske udmærket, at krakket er umiddelbart forestående. Men, hvad der er mere væsentligt, så har, som *EIR* har understreget, William White, den indsigtsfulde, tidligere cheføkonom for Den internationale Betalingsbank, BIS, den 25. jan. advaret om, at det vestlige banksystem ikke har nogen som helst mulighed for at undfly et sådant krak, eftersom den »fælde«, som de har skabt for sig selv med deres politik for 'pengetrykningsorgie' gennem QE (kvantitativ lempelse), der dækkede over 2008-krakket, ikke efterlader dem nogen monetære løsninger på den nuværende, langt større boble, vi i dag konfronteres med.

Ingen monetær løsning – men der findes en løsning i form af en *kreditpolitik*, og som er blevet anbragt i hænderne på hvert eneste kongresmedlem og indtil flere folk i Trumps kreds, i form af brochuren, »**LaRouches Fire Love: De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej**«. [1]

Heraf kommer det ovenstående spørgsmål: Tog præsidenten til sig, at temaet på Davos Forum i år var »Skab en fælles fremtid i en opsplittet verden«, et koncept, der er taget direkte fra Xi Jinpings tale for Davos Forum 2017? Ikke alene blev dette tema hentet fra Kina, men, som *New York Times* i dag anerkendte i en artikel med overskriften, »I Davos var Kina, og ikke USA, måske den store stjerne«, så var hovedtalen af Liu He, Xi Jinpings førende økonom, én af dem, der trak flest deltagere, alt imens »nationale ledere syntes at konkurrere med hinanden i Davos med hensyn til at kræve tættere samarbejde med Kina«.

For at Trump kan træffe beslutning om fuldt og helt at genindføre en politik i det Amerikanske Systems tradition – Hamilton-systemet, der ligger til grund for LaRouches Fire Love – og fuldt og helt tilslutte USA den Nye Silkevej, må britisk efterretnings og deres amerikanske lakajers forræderiske kupforsøg imod ham knuses, og gerningsmændene til deres »Russiagate«-svindelnummer må selv stilles for retten.

Senator Chuck Grassley, med tilslutning fra senator Lindsey Graham, tog endnu et stort skridt i denne retning den 25. januar, hvor de sendte breve til flere topledere i Obamaæraens Demokratiske Parti og her krævede, at alle dokumenter vedrørende Fusion GPS' og Christopher Steeles miskrediterede dossier blev afsløret for hans senatsretsudvalg – hvordan og hvornår, de hver især fik det forevist, hvordan det fandt vej til Justitsministeriet og FBI, alle deres diskussioner og ordvekslinger med disse retshåndhævende myndigheder, samt alle deres kontakter med Steele selv og med hans britiske agentkolleger.

Interessant nok er navnet Victoria Nuland (tidl. viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender i Obamas regering, -red.) med på denne liste; husk, at Fusion GPS også sammensatte rapporter om Ukraine til Victoria Nuland, da hun kørte Obama-administrationens opbakning af de nazi-bander, der kørte kuppet i 2014 imod den valgte regering i Kiev.

Skriften på væggen er tydelig for alle at se. Det britiske Imperium og dets dødbringende, geopolitiske krige har ingen plads i det Nye Paradigme, der nu bliver virkeliggjort i hele verden. Trump har forpligtet sig til Amerikas venskab med Rusland og Kina, for at opnå dette ædle mål, baseret på en fælles skæbne for alle nationer. Alle verdensborgere må arbejde på at bringe denne plan til udfoldelse.

(Præsident Donald Trumps fulde tale i Davos kan høres [her](#) eller læs talen [her](#))

Foto: USA's præsident Donald J. Trump taler for Davos Økonomiske Verdensforum, 26. jan., 2018.

[1] Se også vores danske banner, »[Vedtag LaRouches Fire Love](#)«

Sandheden siver ud om Russiagate -svindelen; Vi skal optrappe for at besejre det britiske kup

Leder fra LaRouche PAC, USA, 24. jan., 2018 – Sandheden siver ud om Russiagate-svindelen, og om, at den særlige anklager Robert Mueller blev sat ind for at være en »juridisk lejemorder«. Næsten hver dag kommer der nye afsløringer om dette, som åbner op for muligheden for at en optrapning for at besejre hele den britiske kupoperation kan finde sted i takt med den voksende fare for et finansielt blow-out og en krig, der drives frem af de neokonservative.

Blandt de seneste bekræftelser på kuppets *modus operandi* er tidligere topmedarbejder i den Nationale Sikkerhedstjeneste (NSA) Bill Binneys vurdering, at FBI's påstand om at have »mistet« fem måneders tekstbeskeder mellem to anti-Trump topagenter i FBI, Peter Strzok og Lisa Page, »stinker langt væk«. Binney har i løbet af denne uge i flere interviews forklaret, hvilke NSA-kapaciteter, der er involveret, til at opfange, sikre og spore kommunikationer.

Én af tekstbeskederne mellem Strzok og Page, der rent faktisk er offentliggjort, og som er fra dagen efter valget 8. nov., 2016, henviser til deres plan om at ty til et møde i et »hemmeligt selskab« nu, da Trump har vundet. I går sagde senator Ron Johnson (R-WI), formand for Komiteen for Indenlandske Sikkerheds- og Regeringsanliggender, at han har

en meddeler, der ved, at sådanne private samtaler i et »hemmeligt selskab« faktisk fandt sted, på lokaliteter uden for FBI. Han og senator Chuck Grassley (R-IA), formand for Retsudvalget, sendte et brev i går til Justitsministeriets generalinspektør, og som med frist til 29. jan. krævede at vide alt om disse »mistede« tekstbeskeder, inklusiv, hvorfor Justitsministeriet/FBI med hensyn til dem svarede Kongressen undvigende.

Med hensyn til Robert Mueller selv, så kommer afsløringer af hans forbrydelser i forbindelse med 11. september, 2001, nu i stigende grad frem i offentligheden, med rapporten fra *Florida Bulldog* fra 18. jan., der siger, at Mueller, som en FBI-topembedsmand, med sin underskrift godkendte FBI's mørklægning af saudiarabere i Sarasota, der havde forbindelse til angrebene 11. september, en rapport, der nu tages op i andre medier.

Kravet om at få disse forbrydelser og alle andre løgne og tilsløringer frem i dagens lys, og dernæst gøre en ende på dem, vokser. I dag kom kongresmedlem Walter Jones (R-NC) med en erklæring, der støttede det nye memorandum fra formanden for Husets Efterretningskomite, kongresmedlem David Nunes (R-CA), om FBI/FISA's meddelagtighed i 2016. Jones brugte historiske vendinger: Jeg har altid været stærk tilhænger af gennemskelighed og åben regering. Jeg ledede de succesfulde initiativer for at afklassificere de '28 sider' af rapporten om 11. september og afklassificere tidligere ikke-frigivne statslige filer om mordet på præsident John F. Kennedy ...«

I dag gentog senator Grassley sin anmodning til Justitsministeriet om at åbne en kriminel efterforskning af den »forhenværende« britiske efterretningsagent Christopher Steele. Både Grassley og Nunes har et memorandum, som de arbejder for, skal afklassificeres og offentliggøres.

Netop, som Russiagate synker, foregår der en optrapning for et fremstød for regulær krig, og som er anstiftet af den samme

hoben britiske kupmagere, gennem neokonservative og neoliberale aktiver. Det seneste udtryk herfor er en ny, multinational enhed, der blev dannet i Paris den 23. jan. og brugt som platform for at angribe Rusland: »Internationalt Partnerskab imod Straffrihed for Anvendelse af Kemiske Våben«. Den syriske regering anklages for at bruge kloringas i denne uge. Desværre gik USA's udenrigsminister Rex Tillerson med på sagen og sagde, at Rusland er »ultimativt ansvarligt« for angreb med kemiske våben i Syrien. Han sagde desuden, »Ruslands fiasko mht. at løse spørgsmålet om kemiske våben i Syrien sætter spørgsmålstegn ved Ruslands relevans i løsningen af den overordnede krise«.

Det bør bemærkes, at Tillerson kom til Paris direkte fra London, hvor han i sidste weekend mødtes med geopolitikens inderste kredse. Man ser den britiske hånd i Det Hvide Hus mht. Syrien; og ligeledes i den historiske udredning af den berygtede, britiske efterretningsagent Christopher Steeles involvering i Ukraine, og senere, i Russiagate.

Bagtæppet for alt dette er det monetaristiske finanssystems forestående undergang, som den kendte BIS- og OECD-økonom William White i denne uge identificerede som et »Catch-22«, et Punkt 22, hvor politikken med den kvantitative lempelse (QE) ikke kan fortsætte uden, at der kommer et blow-out; men at stoppe det vil også indebære et blow-out.

Op over alt dette hævdede de rapporter sig, der blev aflagt på Davos Økonomiske Verdensforum i dag, på panelet, »Bælte & Vejs indvirkning på verden.

Præsident Xi Jinpings topøkonom, Liu He, talte om, hvad Kina gør på den hjemlige og den internationale front for fælles udvikling. Der er rent konkret et nyt momentum for dette på den vestlige halvkugle, hvor der i denne uge blev lagt planer for Bælte & Vej Initiativet i Syd- og Mellemamerika og Mexico, af Kina og Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater (CELAC).

Ved at bryde det britiske kup, kan dens modstandere, USA, blive befriet til at deltage i den Nye Silkevej i alle de amerikanske kontinenter og videre endnu, til fordel for verden.

Foto: FBI-direktør modtager applaus under præsident Barack Obamas bemærkninger i Det Hvide Hus' Rosenhave, 21. juni, 2013. Præsidenten annoncerede James Comey, højre, som sin nominerede kandidat til at efterfølge Mueller. (Official White House Photo)

Muellers Russiagate-fupnummer er i færd med at falde sammen, men de neokonservative vil med djævelens vold og magt have krig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 23. jan., 2018 – Der skal ikke herske nogen misforståelser med hensyn til, at de to, modsatrettede udviklingsforløb internt i USA i dag på en eller anden måde skulle være rent tilfældigt.

På den ene side befinder den nu to år lange kampagne for at stoppe Donald Trump, det såkaldte »Russiagate«, orkestreret af den britiske efterretningsagent Christopher Steele og hans aktiver i Obamas efterretningssamfund, sig på randen af

kollaps. Denne konspirationskliges decidede kriminelle handlinger er nu afsløret – og mange af dem bør ende i fængsel. Peter Strzok, der ledede meget af Ruslands-efterforskningen i FBI, og som medlem af Robert Muellers Russiagate-specialstyrke, er blevet taget i at prale i en tekstbesked til sin elskerinde (og FBI-agentkollega) om et »hemmeligt selskab«, der skulle bringe Trump til fald umiddelbart efter dennes valgsejr. Strzok er også blevet afsløret i at give udtryk for, at der ikke var noget hold i anklagerne om aftalt spil med Rusland selv, da han gik med i Muellers heksejagt.

På den anden side har de neokonservative høge på begge sider af gulvet og i London, og endda inden for Trumps umiddelbare kreds, udløst et skingert hyl om at forberede til krig mod de falske »trusler« fra Rusland og Kina. Kineserne har taget denne fare til efterretning; russerne har mere end taget den til efterretning. Der er mange advarsler, der kommer fra alle dele af det russiske etablissement, om, at Vesten synes at være gået fra forstanden – at, på trods af Trumps klare og gentagne opfordringer til fredelige og venligtsindede relationer med Rusland, nærmer krigsfremstødet sig hastigt det punkt, hvorfra det ikke er muligt at vende om.

På Davos Økonomiske Verdensforum, der åbnede i dag, sagde Andrei Kostin, adm. dir. for VTB, en af Ruslands førende banker, til *Financial Times*, at hans største bekymring er den farlige situation, som skabes af NATO's våbenoprustning i Europa, der kunne udgøre en fare for en »ulykkeshændelse« mellem NATO og russiske styrker. »Vi står ved indledningen til et nyt våbenkapløb«, sagde Kostin, der er meget tæt på Putin. »NATO kræver flere våben og spreder flere våben i Europa, og Rusland vil absolut give igen i samme mål.« Den tidligere amerikanske forsvarsminister William Perry har fastslået samme pointe – at holdningen med »affyr på befaling« og den uforsvarlige amerikanske militære oprustning både i Europa og i Stillehavsområdet, har bragt verden nærmere til krig, end

det nogensinde var tilfældet under den Kolde Krig.

Kostin kom med endnu en advarsel, i lyset på trusler i USA's Kongres om endnu flere sanktioner mod Rusland: »Sanktioner mod institutioner overhovedet ville, siger jeg personligt, være ligesom at erklære krig. Jeg ser ingen grund til, at den russiske ambassadør skulle blive i Washington længere efter det, eller at den amerikanske ambassadør skulle blive og svømme i koldt vand i Moskva. Jeg mener, at dette er en 'værre end den kolde krig'-situation, og det er meget farligt. Og jeg mener, at Kongressen leger med ilden, for relationerne går fra dårlige til værre, og det har vi ikke ansvaret for.«

Der findes kun én måde at stoppe galskaben på. De geopolitiske blænder må rives bort fra de amerikanske og europæiske befolkningers øjne, og i særdeleshed fra deres ledes øjne. Det nye paradigme for menneskeheden, som for længst er blevet foreslået af Lyndon og Helga LaRouche, er ikke længere blot en vision for fremtiden – det ligger lige foran os, i den Nye Silkevej, der allerede er i færd med at transformere flertallet af nationer i verden, i Asien, Afrika, Latinamerika og selv i dele af Europa og USA. At tilskrive denne transformation, der hviler på et tæt samarbejde mellem Kina og Rusland i både økonomiske og strategiske anliggender, onde hensigter, er det rene galskab. Der er intet, der holder de vestlige nationer tilbage fra fuldt og helt at deltage i denne nye organisering af relationer i verden – ikke ved at blive erstattet som den dominerende magt af de fremvoksende magter (sådan, som de sande geopolitiske troende siger, det forholder sig), men derimod som fulde partnere i et partnerskab mellem suveræne nationer, der er forpligtet over for én fælles vision: en bedre fremtid for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee's afsløring af det britiskorkestrerede »Russiagate« som et kupforsøg imod USA's regering, er nu brudt ud i offentlighedens søgelys, men City of Londons og Wall Streets finansielle Herrer ville foretrække krig frem for en afslutning på deres imperierige. Denne kamp

kan vindes, men desperationen hos den døende art, der kendes som oligarkiet, efterlader meget lidt tid til at opnå denne store transformation. Tiden for handling er nu inde for alle gode sjæle.

Foto: »Kupmagere 'in action'.« (Fotoet er faktisk taget efter Boston-bombningerne; Whitehouse photo)

Præsident Trumps egen nye Nationale Forsvarsstrategi er en større trussel mod ham end Mueller og 'Russiagate'

Leder fra LaRouche PAC, USA, 23. jan., 2018 – Hvordan går det til, at premierminister Shinzo Abes lederskab i Japan nu ser både Kina og Rusland som nære partnere for samarbejde, alt imens præsident Trumps forsvarsminister og nationale sikkerhedsrådgiver erklærer Rusland og Kina for større trusler mod USA, end international terrorisme?

Japan er Amerikas nærmeste allierede i Asien, nærmeste partner mht. at lægge pres på Nordkorea om at blive atomvåbenfrit, og er en umiddelbar nabo til både Kina og Rusland, og til Koreahalvøen. Premierminister Abe er, ligesom Trump, gentagne gange mødtes med den russiske præsident Putin over samme tidsperiode, og har, ligesom Trump, haft en *intention* om at udvikle samarbejde.

Men, Abe har gennemført denne intention, og gennemfører nu også Japans tilslutning til Bælte & Vej Initiativet; det er Trump blevet forhindret i. Som både Rusland og Kina klart ser, så er han blevet forhindret af sin 'McCarthy'-opposition, som på det bestemteste omfatter det Republikanske Parti og militæret.

»Russiagate«-kupforsøget mod Trump, anført af den juridiske lejemorder Robert Mueller, har lidt alvorlig skade gennem vores egen og andres afsløringer, og kan besejres.

Nu udgør det strategiske vanvid, der omgiver præsidenten – og som det nye udkast til en National Forsvarsstrategi, der blev afsløret af forsvarsminister Mattis – en større fare: for ham, for USA og for menneskeslægten. Tag tidligere forsvarsminister William Perrys advarsel til efterretning, om, at det falske missilvarsel på Hawaii ikke var falsk alarm, men derimod alarmklokken om at vågne op, der ringede, og som fortalte, hvor tæt vi er bare på atomødelæggelse pr. fejltagelse under en konfrontationskrise mellem atommagter. Tag til efterretning de advarsler, der kommer fra kongresmedlem Tulsi Gabbard fra Hawai'i om, at Bush-Obamas »krige for regimeskifte« skal afsluttes – som det var Trumps hensigt – eller også vil truslen om atomkrig ligge foran vores dør.

Selv, hvis vi undgår denne ødelæggelse, så vil strategien for konfrontation mellem stormagter, som for nylig er udtalt af vicepræsident Spence, forsvarsminister Mattis, gale Napoleon'er i GOP (det Republikanske Parti) såsom senatorerne Marco Rubio og Ted Cruz, osv., fjerne enhver chance for samarbejde med Kina i Bælte og Vej Initiativet for store infrastrukturplaner, eller med Rusland om fred i Sydvestasien.

En ny Kold Krig? Glem det. I den Kolde Krig havde USA flere allierede. Med sin erklæring om krig med Kina, Rusland og den »Nye Silkevej«, har Amerika kun én fjende: Storbritannien, den store udnyttende af amerikansk militærmagt og store ødelægger, indefra, af amerikansk, økonomisk magt.

Præsidenten bør – hvad han muligvis også vil – erklære den nye Nationale Forsvarsstrategi for ugyldig, og så i stedet benytte muligheden i Davos (Økonomiske Verdensforum, 23.-26. jan., -red) eller med sin State of the Union-tale til at erklære, at USA tilslutter sig den »Nye Silkevej«. Det vil for Amerikas indenrigspolitik indebære det, Lyndon LaRouche har kaldt »Fire Nye Love til Nationens Redning«, som vi nu mobiliserer for at sætte i centrum for de forestående midtvejsvalg.

Foto: Præsident Donald J. Trump underskriver H.R. 2810, National Defense Authorization Act for budgetåret 2018. 12. december, 2017. (Official White House Photo by Stephanie Chasz)

En ny Kold Krig? – Nej, men det kunne blive værre end en Kold Krig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 21. jan., 2018 – Fra Rusland, fra Kina og fra New York Universitets dr. Stephen F. Cohen i USA taler eksperter om begyndelsen til en ny Kold Krig – og hermed faren for en varm krig mellem supermagterne, og endda atomangreb.

For dem, der gennemlevede det, fremmaner udtrykket »Kold Krig« billedet af et endeløst, endimensionalt mareridt uden mulighed for flugt. Det slår tankeprocessen ihjel – hvilket vi har meget dårligt råd til lige nu.

I realiteten er den historiske parallel helt forkert – men resultaterne af de neokonservatives og neoliberales vilde kasten USA ind i konfrontation med Rusland og Kina i dag kunne

rent faktisk være værre end forrige århundredes Kolde Krig. Husk, at, efter forbrydelsen med to atombomber over Japan, blev atomvåben aldrig brugt under den Kolde Krig – selvom der var mange tilløb og tilfælde af ren held. Amerikanske tropper har aldrig kæmpet mod russiske tropper. Selvom amerikanske og kinesiske tropper kæmpede i Korea, var de to nationer aldrig rent faktisk i krig med hinanden. Det var på et hængende hår i missilkrisen på Cuba – hvor civilisationen kun blev reddet af den snart herefter myrdede præsident Jack Kennedy. Men på en eller anden måde blev de galninge, som fandtes i mængder på begge sider, sluttelig holdt stangen – ofte kun lige.

Men, holdes de stangen nu? Er det, hvad vi ser i det aktuelle opgør i regeringen i USA, eller i den demokratiske senator fra Illinois, Dick Durbins obskøne bagvaskelse? Nej, tværtimod! Betydningen er her, at »modstandsbevægelsen« har overtaget galeanstalten, som i Edgar Allan Poes »Doktor Tjære og professor Fjers system«. Deres »strategi« er »bare kom an!« »Jo værre, desto bedre!« Især nu, hvor kendsgerninger er ved at blive offentliggjort, som vil sprænge hele »Russiagate«-svindlen imod præsident Trump og Forfatningen. De håber, imod alt håb, at hvis de simpelt hen endevender alting og smider det ud ad vinduet, så vil det på en eller anden måde føre til fjernelser af den forhadte præsident Trump.

En mand, der brugte sin hjerne helt, mens han levede det halve af sit liv i den Kolde Krig, er statsmand Lyndon LaRouche. Med forbløffende nøjagtighed forudsagde han vejen ud af skyggerne, kastet af et atomholocaust. Bælte & Vej, den Nye Silkevej, er blot nutidens version af hans vision, der går tilbage til 1960'erne. Selvom hans Strategiske Forsvarsinitiativ aldrig blev virkelig vedtaget af begge supermagterne – selvom vi var tæt på – så bragte det ikke desto mindre den Kolde Krig til en afslutning ved udgangen af 1980'erne sådan, som LaRouche så præcist havde forudsagt.

LaRouche og hans metode, med de Fire Love, som inkorporerer det Strategiske Forsvarsinitiativ i hele hans karriere som en

banebrydende videnskabsmand og økonom, kan bringe os gennem denne krise tids nok til at undgå den katastrofe, der truer.

Foto: Præsident Donald J. Trump og præsident Nursultan Nazarbayev fra Kasakhstan under en arbejdsfrokost. 16. januar, 2018. (Official White House Photo by Joyce N. Boghosian)

Amerikas udbytte af at gå med i den Nye Silkevej: Optimisme

Leder fra LaRouche PAC, USA, 17. jan., 2018 – Inkarnerede medieseere i USA er relativt sikre på, hvad der vil ske i den nærmeste fremtid: Regeringen går af; millioner af lovende, unge mennesker bliver deporteret; en epidemi af mere og mere potente opiater vil slå et voksende antal millioner amerikanere ihjel, elektronisk overvågning af alle, hele tiden, vil fortsætte i det uendelige; præsident Trumps planlagte \$1 bio. store initiativ for at bygge ny infrastruktur vil ikke ske; krige vil fortsætte i Afghanistan, Mellemøsten og Afrika, og vi vil sandsynligvis gå i krig med Rusland i Europa eller over Nordkorea i Asien.

Erhvervsfolk har deres egen version: De kan ikke finde faglært arbejdskraft til at besætte deres ledige jobs; men de hæver alligevel ikke lønnen, fordi de er usikre på, hvad der sker, når aktie- og låneboblens brister.

Sammen med masseskyderier og periodiske terrorangreb er dette blevet amerikaneres, og europæeres, »informerede forventninger«. Tingene er gået virkelig galt siden århundredeskiftet – og især siden finanskrakket i 2007-08 – og pessimisme er således dagens orden.

Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche, som har stor erfaring med Kina og er en intellektuel ophavsmand til instituttets politik for den »Nye Silkevej«, påpeger, at forventningerne i Kina er helt anderledes. Forventningerne her er økonomisk vækst, afslutning af fattigdom, ikke alene dér, men også i meget fattige lande, at se teknologiske vidundere og ny infrastruktur, at opleve kulturelt samarbejde med andre lande og mulighederne for fred; og endda – husker I, da millioner af amerikanere drømte om dette? – udforskning af Månen og Solsystemet.

Hun påpeger, at den voksende indflydelse, som Kinas Bælte & Vej Initiativ har – og som senest har tiltrukket den franske præsident Emmanuel Macron – er en indflydelse for optimisme og en fornemmelse af at have en mission, og ikke blot »praktiske« aftaler om at bygge højhastigheds-jernbaner, selv om disse også kan sprede en kulturel optimisme med hensyn til fremtiden.

Denne mission er afgørende for at være optimistisk. Et finanskarak af »alting-boblen« er rent faktisk på vej, og det med sikkerhed. Men, ved at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven, kan vi med lethed bringe banksystemet og økonomien igennem det og øge kredit til at udvide reel økonomisk produktivitet. Der findes metoder, som har stået deres prøve i amerikansk historie, til at få kredit dirigeret til de store infrastrukturprojekter og de banebrydende teknologier, vi behøver, og endda et forceret program for opnåelse af fusionskraft.

Det, der er vigtigt, er at erkende, at Kinas mission for Bælte & Vej Initiativet for stormagter, vendt mod verden, er en succesfuld mission, og at gå med i den. Kernen, som er præsidenterne Donald Trumps, Xi Jinpings og Vladimir Putins samarbejde for at afslutte 20 års permanent krig, findes stadig.

LaRouche PAC og Schiller Instituttet har lagt en klar plan for

en mission. For det første, stop briternes og amerikanske imperiefraktioners og efterretningsvæseners planlagte kup mod Trump. Efter at have påført dette kup et tilbageslag gennem masse-cirkulation af vores »Mueller-dossier«, så cirkulér dernæst Lyndon LaRouches økonomiske politikker med de »Fire Love«, for at genoprette amerikansk produktivitet og få Amerika klar til at gå med i en ny Marshallplan i Bælte & Vej Initiativet.

Dette er de *reelt informerede* forventninger for landets nærmeste fremtid.

Foto: Præsident Donald J. Trump deltager i ceremonier i marken i 2018 College Football Playoff National Championship. 8. januar, 2018. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Vi går frem fra et fordelagtigt udgangspunkt: LaRouche PAC's 2018 Platform – »Valgkampagnen for at vinde fremtiden«

Leder fra LaRouche PAC, USA, 16. jan., 2018 – Vi bliver presset fra alle sider, i USA og i den transatlantiske sektor, til at synke ned på et lavpunkt, med hensyn til økonomi, kultur og moral. Under angreb fra dem, der forsvarer City of Londons/Wall Streets døende, monetaristiske system, presses vi til at fiksere på spørgsmål og »emner«, der har til formål at holde vores tankegang fangen, som i en fælde: »Hvad sagde

Trump, eller hvad sagde han ikke?« Alt imens kendsgerningerne står klart: Vi må gå med i den Nye Silkevejs impuls for udvikling. USA skal med om bord. **LaRouche PAC's 2018 Platform; »Kampagnen for at vinde fremtiden«**, blev udgivet i går for at mobilisere en styrke, der kan få dette til at ske.

En ny erklæring er nu under udarbejdelse, om at bringe den Nye Silkevej til de amerikanske kontinenter. Se på størrelsesordenen af krisen i Caribien og Mellemamerika! Fejllernæring af børn er f.eks. på over 17 % i Caribien. I Haiti er 47 % af børn fejllernærede; 80 % lever i fattigdom. I dele af Mellemamerika ser vi samme billede. Dette er de rene helveder på vores halvkugle.

Der findes ingen måde, hvorpå vi kan »løse« de »dagens spørgsmål«, der er åbenbare i USA – dvs., narkepidemien, »migranter«, grænsesikkerhed, mistede jobs osv. – uden samtidig også at styrke Caribien, Mellemamerika og Mexico; samt de amerikanske kontinenter i deres helhed.

Det samme kan siges om Afrika, Sydvestasien og Europa. I Subsahara-Afrika har vi en fejllernæringsprocent på 22. Lægehjælp er en sjældenhed. De kampe, der er en følge af den onde politik for »regimeskifte«, har gjort millioner af mennesker fra Nordafrika og Sydvestasien, i Libyen, Irak, Syrien og Yemen, hjemløse. Godt og vel 1 million mennesker har søgt tilflugt i Europa siden 2015. I 2017 druknede flere end 3.000 mennesker, mens de forsøgte at krydse Middelhavet.

Se så på, hvad Kina gør i samarbejde med nationer i Afrika. Foreløbig har man bygget 6.200 km moderne jernbaner, eller de er under konstruktion, sammen med også kraftværker, dæmninger og andre projekter. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi har netop afsluttet en turne til fire afrikanske nationer, hvor flere projekter blev planlagt. Præsident for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), Jin Liqun, udtalte i denne uge, på toårsdagen for bankens oprettelse, at den vil udvide lån til Afrika og også til Sydamerika. (Se Schiller

Instituttets Specialrapport: »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk renæssance«, af Hussein Askary[1] og Jason Ross.)

Se så på de amerikanske lande, og på, hvad Kina gør dér. Den 19.-22. jan. vil Wang Li deltage i Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Staters (CELAC) møde for at diskutere udviklingsplaner og øge det strategiske samarbejde mellem de to områder »til et højere niveau«, hvorefter han vil tage på statsbesøg til Chile og Uruguay, der begge er entusiastiske tilhængere af Bælte & Vej Initiativet.

Forestil jer en »rygrad«, der består af en udviklingskorridor, som løber fra Sydamerikas sydligste spids mod nord gennem Darién-gabet (en sump- og skovafbrydelse af den panamerikanske hovedvej mellem Panama og Columbia, -red.) og Mellemamerika, fortsætter mod nord over USA's og Canadas højsletter og ind i Alaska og videre til Beringstræde-tunnelforbindelsen til Asien og Europa. I USA ville denne nye korridor skabe en vej til at »genbefolke« (med nye byer, industri og landbrug) landbrugsamterne i de centrale, amerikanske stater, som i de seneste år har haft de højeste rater af udvandring, narkomisbrug og selvmord i nationen.

At virkeliggøre udvikling på en sådan skala kan ikke simpelt hen gøres »fra bunden og op«, men kræver derimod prioriterede forsknings- og udviklingsprojekter og lokaliteter, der har evnen til at hæve produktiviteten med en kvantespringsvirkning. Blandt de vigtige centre er centrene for rumraketopsendelse i det ækvatoriale, nordøstlige Sydamerika. I Puerto Rico – som stadig er hjemsøgt efter orkanerne Irma og Maria, samt af manglen på genopbygning – er der mulighed for en »Indfaldshavn til de amerikanske lande« på øens sydkyst ved Ponce, som vil være et knudepunkt på den Nye Silkevej.

Dette storslåede perspektiv for de amerikanske kontinenter blev i dag beskrevet af Helga Zepp-LaRouche, der pointerede,

at vi må arbejde ud fra et fordelagtigt udgangspunkt. Fra et økonomisk perspektiv, fra et moralsk perspektiv: positionér jer fra et fordelagtigt udgangspunkt.

[1] [Se Husseins Askarys tale \(dansk\) over samme emne](#)

Trump skal have mulighed for at styre USA's politik over for Rusland: Vi må knuse Muellers Russiagate- svindel

Leder fra LaRouche PAC, USA, 15. jan., 2018 – Præsident Trump har vedvarende og gentaget erklæret, at Robert Muellers Russiagate er en svindel; et forsøg på at vælte nationens vilje i præsidentvalget og i flere aspekter et direkte forræderi. Han har ligeledes, i hele sin kampagne og som præsident, om og om igen gentaget, at det, at have venskabelige relationer med Rusland, er en »god ting« og afgørende for en succesfuld amerikansk politik i verden.

Men politikken over for Rusland køres fortsat af andre. Præsident Putin og udenrigsminister Lavrov siger næsten altid, i forbindelse med diverse protester over amerikanske politikker, der er skadelig for Rusland og amerikansk-russiske relationer, at præsident Trump har forpligtet sig til at forbedre relationerne, men at bestræbelserne på at få ham fjernet holder ham tilbage. Dette er sandt, og må hurtigt ændres.

En gennemgang af den russiske udenrigsminister Lavrovs bemærkninger på sin pressekonference ved årets afslutning i dag demonstrerer, hvor meget det haster med, at LaRouche PAC's kampagne for at afsløre og ødelægge Robert Muellers britiskdirigerede kupforsøg mod Trump og mod Rusland, lykkes.

Idet han pegede på USA's ulovlige beslaglæggelse af russisk, diplomatisk ejendom i USA; på truslen om, at det succesfulde samarbejde i Syrien for at besejre ISIS nu forvandles til en opdeling af Syrien eller et fuldskala regimeskifte; på udvidelsen af NATO-militærstyrker til Ruslands grænser; på ensidige sanktioner og ensidig anvendelse af militærstyrke – kom Lavrov med en streng advarsel:

»Vi er vidne til en devaluering af international lov og de multilaterale institutioners svindende rolle.« USA og dets allierede »ønsker stadig at tackle anliggender udelukkende på basis af diktater og udstedelse af ultimatummer. [De] ønsker ikke at høre andre globale politiske centres synspunkter og ønsker i realiteten ikke at anerkende kendsgerningen med den fremvoksende, multipolære verden. De metoder, de tyer til for at begrænse deres rivaler, er for det meste snarere tvivlsomme og skrappelløse. De spænder vidt i deres metoder – fra deployering af et globalt missilforsvarssystem til ensidige sanktioner, ekstraterritorial anvendelse af deres lovgivning og trusler om at tackle alle internationale spørgsmål udelukkende i overensstemmelse med deres eget scenarie, hvor de ikke viger tilbage for noget, inklusive anvendelsen af brutal militærmagt.«

Disse ting er sande – men, det er af yderste vigtighed at understrege, at vi befinder os ved et punkt i historien, hvor denne globale krise kan ændres, at USA kan befries fra den britiske politiks indflydelse og fra britisk ideologi. Geopolitik kan og må tilintetgøres – denne darwinistiske hund-æder-hund-mentalitet med nulsums-konflikter og konfrontation – til fordel for det win-win-koncept, der ligger til grund for den Nye Silkevej. Dette er, hvad Trump favnede på sin rejse

til Kina i november. Det er det, som den franske præsident Macron ligeledes favnede på sin rejse til Kina tidligere på måneden. Og det er det, som Lyndon LaRouche igangsatte for halvtreds år siden ved at skabe de nye ideer, der kræves for at løfte menneskeheden tankegang op til et højere niveau: til niveauet for lovene for det fysiske univers og se halvtreds eller tusinde år frem for at opdage, hvad det er, vi i dag må gøre.

Kupmagerne mod Trump er i store vanskeligheder. Den Amerikanske Kongres har nu i sine hænder de dokumenterede beviser på, at hele kampagnen for at dæmonisere Rusland og fjerne Trump fra embedet har været bygget på løgne, på fabrikationer af MI6-agent Christopher Steele og hans medskyldige. Meget af det er klassificeret og kan endnu ikke offentliggøres, men nøglepersoner i Kongressen har haft mod til at gøre det kendt, at alvorlige forbrydelser er blevet begået af FBI, Justitsministeriet og CIA-ledere fra Bush/Obama-æraen, og som i dag opererer som en kriminel klike uden for regeringen.

Bestræbelsen på at redde deres kup ved at erklære, at præsidenten er racist og en galning, udtrykker en tilstand af hysteri og panik fra netop de personers side, der er ansvarlige for de racistiske og sindssyge politikker, der har holdt verden nede i fattigdom og evindelige krige i de seneste to årtier.

Der er ingen tid at spille. Den Nye Silkevej er vejen til at forene verden bag et højere niveau af tænkning og samarbejde. Det vil kun virke med en hermed parallel kampagne for at omorganisere det korrupte, vestlige finanssystem, gennem Glass-Steagall og de hermed forbundne »Fire Love«, som LaRouche har fremlagt. Det ligger i vore hænder.

Foto: Præsident Donald J. Trump afholder video-telekonference med medlemmer af USA's militær. 24. dec., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Trump versus Durbin: Hvem er den virkelige hykler, der nærer institutionel racisme? Hvorfor sker det netop nu?

LaRouche PAC offentliggjorde følgende erklæring den 12. januar:

Leder fra LaRouche PAC, 12. jan., 2018 – Om få dage, eller højst om få uger, vil det amerikanske folk have bevis fra Husets Efterretningskomite og andre på, at de har været vidne til et kup siden sommeren 2016 imod kandidat og dernæst præsident Donald Trump, som er blevet udført af Clinton-kampagnen, korrupte embedsfolk i Justitsministeriet og i FBI og Obamas efterretningschefer, der har ageret på vegne af britisk efterretning. Det er årsagen til, at vi nu har det desperate kapløb for på falsk grundlag at fremstille præsidenten som en irrationel galning og inkarneret racist. Dette er en nødplan, med »Russiagate«, der nu truer med at føre til anklageskrifter, ikke mod Trump, men derimod mod de medsammensvorne, der søgte at vende valget og ødelægge hans præsidentskab.

Se nøje på den aktuelle furore. Præsidenten indrømmer, at han har brugt barske ord, men ikke dem, der nævnes af demokraterne. Han har fokuseret på narkoen og de dermed relaterede kriminelle bander og terrorister, der strømmer ind over USA's grænser, et produkt af Barack Obamas politikker for manglende fasthed i lovens håndhævelse og for legalisering af

narkotiske midler. Lyndon LaRouche har brugt en hel del tid på at skrive om både immigration og narkotika. Han påpegede for år tilbage, og der absolut ikke findes nogen løsninger på immigration i fraværet af fuldskala, økonomisk udvikling, både internt i USA og i udviklingslandene. Der er ingen løsning på hærgende narkotikamisbrug uden økonomisk udvikling og en krig mod narko, der inkluderer udslettelse af de banker, der finansierer narkohandelen og Hollywoods promovering af en dekadent narkokultur.

Dick Durbin, manden, der nu anfører angrebet på Trump for at være racist, er en total tilhænger af NAFTA og anden frihandelspolitik, skabt af Wall Street, og af andre økonomiske planer i Malthus-traditionen. Disse planer har drevet amerikanske jobs inden for industriel vareproduktion ind i Mexico og andre steder, pga. billig arbejdskraft. Disse planer og demokraternes politik for legalisering af narkotiske midler har forvandlet Mexico, El Salvador og andre latinamerikanske lande til kriminelle helveder, hvor narkobander kontrollerer hele byer, og hvor ingen kan føle sig trygge for vold. En enorm andel af deres uddannede og specialiserede personer, der er nødvendige for en økonomisk genrejsning, er flygtet. At beskrive de faktiske, nuværende betingelser i disse lande i grafisk sprog, er mildt.

Den nuværende helvedessituation er resultatet af overlagte, amerikanske politikker for befolkningskontrol i udviklingslande, og som i 1970'erne blev formaliseret gennem forslagene fra Henry Kissinger i National Security Study Memorandum 200, og gennem den af Zbigniew Brzezinski støttede Paddock Plan. Disse planer for systemisk folkemord blev gennemført og var i sandhed tværpolitiske. De byggede begge på det morderiske argument, at økonomisk udvikling øger befolkningstilvæksten og herved skaber en hindring for den udviklede sektors piraters postindustrielle, systemiske udnyttelse af naturlige resurser.

Den falske debat om åbne-versus-lukkede grænser blev

formaliseret i 1980'erne med begge de kontrollerede »sider« i denne debat, der var tilhængere af passionerede synspunkter med meget lidt faktisk grundlag. Lyndon LaRouche interвенerede gentagne gange og forklarede løsningen og brugte især immigration fra Mexico som politisk eksempel. Se f.eks. artiklerne »Growth Approach Is Key to Immigration Law«; »LaRouche: Use PHLINO Project To Solve Immigration Crisis«.

Løsningen er kapitalintensive infrastrukturprojekter på begge sider af grænsen. Løsningen er fysisk-økonomisk udvikling snarere end planer, der udplyndrer alle involverede, til Wall Streets fordel.

LaRouche PAC har ført kampagne for Haitis økonomiske udvikling med en understregning af storstilet infrastruktur. Den tavshed, der som respons kom fra demokraterne, fortalte os alt, vi behøvede at vide om hyklerne, der pompøst belærer om racespørgsmål. I stedet for at få udvikling, blev Haiti plyndret af Obama og Hillary Clinton, holdt nede i middelalderlig tilstand og afhængig af hjælpepakker med mad og medicin fra lejlighedsvist bekymrede liberale.

Til vores store fryd har Kina nu iværksat en plan for fuld økonomisk udvikling af Afrika og Vestasien. Frankrig har netop meddelt, at det ønsker at gå sammen med Kina om dette storslåede projekt. Alle nationaløkonomier, der deltager i denne indsats, vil nyde stor profit, ikke kun i fysisk-økonomiske termer, men med hensyn til den kreative gnist og optimisme, der skabes i det afrikanske kontinents i overvejende grad ungdommelige befolkninger. I stedet for at fungere under de begrænsninger, der gennemtvinges af IMF og kolonistyrer, vil Afrika blomstre med højhastigheds-jernbaneprojekter, nye og skønne byer og dæmninger og vandstyringsprojekter i stor skala. Folk vil ønske at blive dér, fordi fremtiden bliver bygget dér.

Er tiden ikke inde til, at Washingtons ophidsede demokrater

afslutter deres hykleriske, falske og kriminelle poseren på racespørgsmålet? De fleste sansende menneskelige væsener forstår, hvad det er, og hvorfor, det finder sted nu. Er tiden ikke inde til, at de mennesker, der rent faktisk bekymrer sig om disse spørgsmål, fuldt og helt vedtager LaRouches »**Fire Love for Økonomisk Udvikling?**« og kæmper med næb og klør for at få USA ind i Kinas Bælte & Vej Initiativ som en fuld deltager?

Foto: Dick Durbin (venstre) (Richard Joseph Durbin, demokratisk senator for staten Illinois siden 1997; siden 2005 assisterende demokratisk leder, den næsthøjeste position i det demokratiske partilederskab); præsident Donald Trump.

Du vil ikke tro på, hvad der netop er sket i verden

Leder fra LaRouche PAC, USA, 10. jan., 2018 – Hvis du bor i USA eller Europa, vil du ikke tro på, hvad der netop er sket i verden! – For du kan ikke læse eller høre noget om det.

Den franske præsident Emmanuel Macron har, under sit besøg til Kina, netop indgået en forpligtelse: Frankrig vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej Initiativ for store infrastrukturplaner i hele Eurasien og Afrika. Han og den kinesiske præsident Xi vil især fokusere på fransk-kinesisk samarbejde omkring udvikling af nukleare teknologier for at levere energi til verdens økonomier.

Det er den samme, store, kinesiske »Marshallplan«, du har hørt om; hvordan den »ikke spiller efter vore vestlige regler« for gennemskuelige projekter – det er bare Kina, der prøver at dominere asiatiske og afrikanske nationer, og skinne på

Vesten.

Ikke alene er 16 lande i Øst- og Centraleuropa allerede entusiastiske for at deltage i denne kinesiske «Nye Silkevej»; nu er det samme tilfældet for en af Vesteuropas betydelige magter – Frankrig, et permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd.

Og invitationen til USA om at gå med i Bælte & Vej Initiativet er vidt åben.

Et initiativ for infrastruktur er lige præcis det, USA har ventet på, lige siden Donald Trump fokuserede sin præsidentkampagne på dette. Det er lige til at plukke: Bælte & Vej Initiativet. Bare spørg Vest Virginias guvernør.

Mens vi taler om præsident Trump: Du ville ikke tro på, at Sydkoreas præsident netop i går gav *ham* kredit for at muliggøre de nye forhandlinger mellem Nord- og Sydkorea – en bekræftelse af præsident Trumps egen påstand.

Den samme præsident Trump, der, ved du nok, udveksler barnlige fornærmelser med Nordkoreas Kim og bringer os alle til randen af atomkrig, mens gode mennesker alle sammen ønsker forhandlinger? Han fik tilsyneladende sat fredsforhandlingerne mellem de to Korea'er i gang, og den sydkoreanske præsident Moon Jae-in sagde, »Jeg ønsker at vise min taknemmelighed« for det over for Trump. Præsident Trump blev trods alt valgt, fordi han sagde, han ønskede at afslutte Amerikas evindelige oversøiske krige, såvel som også at genindustrialisere Amerikas økonomi. Heraf kommer det, at man nu i et helt år har forsøgt at drive ham ud af embedet.

Du ville ikke tro på noget af dette, hvis det er din sædvane at konsultere nyhedsmedierne i Europa eller USA. Du ville ikke tro på, at det var *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, der for 30 år siden fremlagde konceptet for denne Eurasiske Landbro for stor infrastruktur, og som for 20 år siden kaldte det den »Nye Silkevej«; at LaRouche indledte fremstødet for at genindføre

Glass-Steagall og bryde Wall Street op, tilbage i 2007, før krakket; at disse handlinger er blevet forklaret i LaRouches »Fire Nye Love til nationens redning« fra juni 2014.

Det er LaRouche-parret, som »ingen lytter til«. Deres oprindelige koncept for den Eurasiske Landbro fra 1989 tilbydes nu USA i form af Kinas Bælte & Vej Initiativ. Schiller Instituttet og LaRouche Political Action Committee har været i gang med at mobilisere med et »Mueller Dossier«, for at forsvare præsident Trump mod kupforsøget med »Russiagate«.

Nu mobiliserer de med masse-cirkuleringen af brochuren for LaRouches »Fire Love: Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«, der netop er uddelt til hvert enkelt medlem af USA's Kongres. Hvis der skal være tale om et »infrastrukturinitiativ« fra præsident Trumps State of the Union-tale, så er dette den eneste måde, det vil ske på.

Gå med i denne mobilisering; støt den. Du vil ikke tro på, hvad der kan ske.

Foto: Frankrigs præsident Emmanuel Macron besøgte terrakottahæren , der er begravet sammen med kejser Qin, i Xi'an, en af Kinas ældste byer og udgangspunkt for den antikke Silkevej.

Amerikanere skal vide, hvad Macron har gjort

Leder fra LaRouche PAC, USA, 9. jan., 2018 – Den franske præsident Emmanuel Macron har med sin tale, som han holdt i byen Xi'an på første etape af sit besøg i Kina, udløst en

særdeles signifikant intervention i det næsten universelle idioti, som dominerer den Europæiske Union. For at skabe en transformation af denne art kræves der, for det første, en erkendelse af den rædsel, der nu dominerer de politiske og økonomiske omstændigheder i Vesten, samt ligeledes den degenererede tankegang hos eliten, medierne og en stor del af befolkningen i Europa og USA. For det andet, så kræves der en erkendelse af det historiske Nye Paradigme, som Kinas Nye Silkevej har udløst. For det tredje, så kræves der en vision for at se, at, at få Europa og USA til fuldt og helt at tilslutte sig Kinas Bælte & Vej Initiativ sådan, som næsten hele resten af verden har gjort, giver det nødvendige grundlag for at skabe den nye verdensorden, baseret på fred og udvikling.

Og Macron har taget et betydningsfuldt skridt til at opnå disse tre forholdsregler – selv om man bestemt ikke ville vide noget om det ved at læse den vestlige presse.

Med hensyn til det første punkt, så bemærkede Macron, at Kina »har lykkedes med at løfte 700 million mennesker ud af fattigdom i de seneste årtier. Dette gælder også for Frankrig, hvor vi konfronteres med massearbejdsløshed med den bydende nødvendighed af at give et fremtidsperspektiv til en hel sektion af vores befolkning; men det er en udfordring for hele verden, der i dag lever i en krise som følge af globaliseret kapitalisme, der, i de seneste årtier, har fået sociale uligheder og koncentrationen af rigdom til at eksplodere«.

På den strategiske side sagde Macron, at Vesten må overvinde den »ensidige imperialisme«, som Frankrig og andre europæiske magter fører i Afrika og andre steder, og tilføjede: »Vi må lære af fortiden. Hver gang, vi forsøgte at gennemtvinge 'sandheden' eller 'loven' imod selve befolkningen, var det forkert, og vi har undertiden frembragt en endnu værre situation – som i Irak, eller Libyen i dag. Vi må samarbejde for at udvikle respekt for folkets suverænitet.«

Han talte direkte imod det geopolitiske paradigme, der dominerer vestlig tankegang: »Der bør hverken være en overhøjhed i forklædning eller en konflikt mellem konkurrerende overhøjheder. Al vores kunst, hvis jeg må bruge dette ord, vil ikke være krigens kunst, men en samarbejds kunst, der er afbalanceret med det formål, på det geostrategiske, politiske og økonomiske niveau, at sikre den harmoni, vores verden har brug for.«

Han refererede til Vesten som en »træt, postmoderne verden, hvor de store heltedigte blev forbudt«.

Og det vigtigste af alt: Macron identificerede den Nye Silkevej som den forbindelse, der er nødvendig mellem alle folkeslag for at opnå denne nye verdensorden. »Jeg mener, at initiativet med de Nye Silkeveje«, sagde han, »kan imødekomme vore interesser, Frankrigs og Europas, hvis vi giver os selv midlerne til virkelig at arbejde sammen ... Det er op til Europa og Asien, op til Frankrig og Kina, at definere og foreslå reglerne for et spil, i hvilket vi alle vil vinde, eller alle vil tabe. Jeg er således kommet for at meddele Kina min faste beslutning om, at det euro-kinesiske partnerskab skal entrere det 21. århundrede med denne nye grammatik, vi alle i fællesskab må definere.«

Han hylkede Kina for dets arbejde i Afrika, hvor »Kina i de senere år har investeret kraftigt i infrastruktur og råmaterialer med en finansiell styrke, de europæiske lande ikke har.« Han opfordrede til fransk-kinesisk samarbejde i Afrika, for at »udføre projekter, der virkelig er nyttige for kontinentet og finansielt bæredygtige – for det er dér, fremtiden ligger, for vi må ikke reproducere fortidens fejltagelser, der skabte politisk og finansiell afhængighed, under påskud af udvikling.«

Det meste af den vestlige presse fremstiller på tåbelig vis dette som »anti-Trump«, eller som et foredrag for Kina om at åbne sine markeder, hvis pressen da overhovedet dækker

besøget. Dette demonstrerer så igen, at vestlige ledere og deres medietalspersoner ikke er villige til, eller i stand til, at lægge deres geopolitiske briller, og deres mentalitet med darwinistisk nulsumsspil, væk.

Med en refleksion over Macrons ekstraordinære besøg bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at de nationer, der ikke tilslutter sig den Nye Silkevej, vil blive ladet tilbage i historien. Og dog blæser der en vind af historisk forandring i retning af dette nye paradigme. Præsident Trump har omfavnet Kinas afgørende rolle i historien og for fremtiden; den japanske premierminister Shinzo Abe har forpligtet sig til at finansiere projekter i fællesskab med Kina langs den Nye Silkevej; og nu bryder Frankrig ud af modstanden mod den Nye Silkevej, som kommer fra EU, og fra Tyskland i særdeleshed.

Vi bringer i dag ligeledes en national erklæring fra LaRouche PAC: LAROUCHE PAC'S INTERVENTION I USA'S VALG 2018 – KAMPAGNEN FOR AT VINDE FREMTIDEN, som vil blive præsenteret til institutioner i hele landet, med det formål at samle valgkredsens organisationer bag LaRouches Fire Love som basis for at genoplive den amerikanske økonomi, og for at gå med i den Nye Silkevejsproces for global udvikling.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (højre) mødes med sin franske modpart, Emmanuel Macron, i Hamburg, Tyskland, 8. juli, 2017. (Xinhua/Li Xueren)

Frankrigs Macron i Xi'an: Kina har 'gjort en

drøm til virkelighed! ' Verden må tilslutte sig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 8. jan., 2018 – Den franske præsident Emmanuel Macron indledte i dag sit tredages besøg i Kina, i Xi'an, en port til den gamle Silkevej, hvor han hylkede nutidens Bælte & Vej Initiativ (BVI) og sagde, at Kina »har gjort en drøm til virkelighed«. Han omtalte den gamle Silkevej som en skat for civilisationen og roste Kina for at genopfinde den. Kina har genaktiveret forestillingsevnenes domæne, sagde han. Frankrig og Kina må begge arbejde sammen om fremtiden; og det samme bør Europa gøre.

Med hensyn til økonomi sagde Macron, at, midt i den unipolære, kapitalistiske verdens krise, bør Kina og Frankrig samarbejde. Han talte om, hvordan Kina har løftet 700 mio. mennesker ud af fattigdom, og nu kan Kina komme til Europa og være med til at gøre det samme dér.

Macrons standpunkt lægger pres på hele den transatlantiske verden, hjemsted for den døende og dødelige Wall Street- og City of London-operation for monetarisme og geopolitik. Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche kommenterede, at Macrons handling spænder den tyske regering ind; Berlins og Bruxelles' anti-Kina, anti-BVI-holdning bliver mere og mere isoleret. Se på den omstrukturering af alliancer, der er i gang, for at søge win-win-udvikling med Kina og BVI: Schweiz, Balkanlandene, Østeuropa, Middelhavsområdet og nu, Frankrig. Lokalteter stiller op på række og kappes om at blive et knudepunkt for den Nye Silkevej, fra Valencia, Spanien, og til Minsk, Belarus, og med mange kandidatbyer imellem.

Den 11. januar vil Macron være i Rom, en route på vej hjem fra Kina, til et todages topmøde for »Med-Seven«, en gruppe nationer i Middelhavsområdet, der alle har voksende

relationer med Kina og BVI-udviklingsprojekter – Portugal, Spanien, Frankrig, Italien, Grækenland, Cypern og Malta.

Husk, understregede Macron, at BVI virker begge veje: »De gamle Silkeveje var aldrig blot kinesiske. Disse veje kan pr. definition kun være fælles. Hvis de er veje, kan de ikke være 'ensrettede'.«

Macron lagde særlig vægt på Frankrigs forpligtende engagement til at arbejde sammen med Kina i Afrika, på BVI-projekter for jernbaner, havne og anden infrastruktur med forbindelse til Europa og Asien.

Silkevejs-fremgangsmåden er presserende nødvendig i USA, hvor præsidenten, der har forpligtet sig over for den »glemte mand«, som han i dag gentog det for Farm Bureau-konventet i Tennessee, fortsat applauderer aktiemarkedsboblen, alt imens tog forulykker, broer kollapser og selve den forventede, gennemsnitlige levealder i USA falder. Men dette er ikke et håbløst fortvivlelsens hul; det er et tomrum, der kan fyldes af en viden og ånd for »hvad der må gøres«, som det forklares i LaRouche PAC's nye rapport, »LaRouches Fire Love: De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«. Aktivistteams er i denne uge linet op for at udlevere eksemplarer af denne rapport i Washington, D.C., til alle 435 kontorer i Repræsentanternes Hus, der atter samledes i dag. Delstatskongresser åbner igen, og andre muligheder for intervention er i fuldt sving for 2018. Der er tre uger til præsident Trump holder sin State of the Union-tale til nationen.

Macrons budskab vil sende chokbølger gennem hele verden på mange fronter, understregede Zepp-LaRouche i dag. Det er en vending af politikken. Brug det til at ruske op i systemet og installere et andet.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (nr. 2 til højre) og

hustru, Peng Liyuan (nr. 1 til højre) tager opstilling til gruppefotografering med den franske præsident Emmanuel Macron (nr. 2 til venstre) og hustru, Brigitte Macron, ved Diaoyutai Statsligt Gæstehus i Beijing, 8. jan., 2018. (Xinhua/Li Xueren)

Uden at tilslutte sig Asiens 'Nye Silkevej', står Trump over for et finanskrak

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. jan., 2018 – Præsident Donald Trumps administration kan ikke miste flere muligheder, hvis den skal udføre den plan, som det amerikanske folk, først og fremmest, valgte Trump til: At få USA ud af evindelige krige i udlandet og genopbygge og genindustrialisere nationen.

Hvis den store skattelettelse til selskaberne er alt, hvad Trump-administrationens økonomiske politik har at byde på, så står præsidenten og nationen over for et forestående finanskrak og endnu en såkaldt »stor recession«, der er meget værre end den foregående. Den enorme selskabsgæld og aktiemarkedsboble, som allerede i et årti er blevet skabt med gratis penge fra centralbanken, og som nu er omgivet af det, analytikere kalder »alt-boblen« med andre, eksploderende gældskategorier, kan ikke klare den mindste, kommende rentestigning. Skattelettelser for selskaberne vil ikke redde denne boble, men derimod blot i højere tempo pumpe den op, indtil den eksploderer. Storbankerne på Wall Street og i London kæmper sig ud af denne gæld ved at genforsikre den –

samle den i pakker og sælge den videre – vel vidende, at den ikke kan honoreres. Amerikanske bankers sikring af gæld – selskabs-junkgæld, bil- og kreditkortgæld, studentergæld osv. – er vokset med \$1,1 billion, eller 25 %, blot i 2017.

Det Hvide Hus og Kongressen må ganske enkelt trodse Wall Streets gammelkonesnak om Glass/Steagall-loven og genindføre denne lov omgående, for at isolere kommerciel bankpraksis fra denne kasinospekulation, før den eksploderer. Og de må udstede statskredit til ny infrastruktur og et videnskabsprogram som drivkraft for økonomien, og således genopbygge produktivitet og velbetalt, produktiv beskæftigelse.

Men netop heri ligger problemet. Præsidentens møde på Camp David i denne weekend med det Republikanske lederskab, og som angiveligt skulle dreje sig om en 1\$ billion stor infrastrukturplan, ser ikke ud til at fremvise den store diskussion eller det store fremskridt. Desperate tåbeligheder kommer frem – som at omdirigere måske \$2 mia. i annulleret amerikansk hjælp til Pakistan, til byggeri af veje og broer! – hvilket betyder, at Det Hvide Hus absolut ikke har nogen idé om, hvordan et investerings- og anlægsbudget til infrastruktur kan skabes eller finansieres. Selv hjælpen til genopbygning efter katastroferne i de stater og områder, der er hærget af orkanerne – og som omfatter afgørende infrastruktur til elektricitet og storm-kontrol – er blevet forsinket uden nogen som helst handling i næsten tre måneder.

Og dog vil guvernøren for Vest Virginia, når han på onsdag holder sin tale om Statens Tilstand, bygge på en langfristet forpligtelse på \$80 mia., som han har, fra et kinesisk selskab, støttet af en statsejet bank i Kina. Guvernøren af Maryland, der nu gennemfører forundersøgelser til en maglev-linje (svævetog) fra Baltimore til Washington, har en \$5 mia. stor forpligtelse fra Japan. Er der tale om en mystisk hemmelighed?

Nej, der er snarere tale om en invitation fra Kina, der

virkelig er win-win, til USA om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet for storslåede infrastrukturprojekter; og en voksende »konkurrence« fra Japan for at bruge sine store kapaciteter for infrastrukturteknologi i og for andre lande, i nogle tilfælde sammen med Kina. Og Rusland og Sydkorea gør det samme med byggeri af avancerede kernekraftreaktorer.

Og der er ligeledes tale om USA's første finansminister, Alexander Hamiltons metode til kreditskabelse til ny infrastruktur og teknologier til varefremstilling, som er forklaret af Lyndon LaRouche i det 21. århundredes form. Både Kina og Japan anvender disse metoder til statslig kreditskabelse. Tilbuddet om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet er der, givet af præsident Trumps gode ven, Kinas præsident Xi. Dette forklares fuldt ud i *Amerikas fremtid på den Nye Silkevej*, som er brochuren om LaRouches »Fire Økonomiske Love«, der uddeles til hele Kongressen.

Den amerikanske præsidents 'Tale om nationens tilstand' den 30. jan. bliver sidste chance for, at denne win-win-strategi skal komme fra administrationen; og Kongressen må under alle omstændigheder tage dette spørgsmål op og vedtage det som lov. Uden dette, og uden Glass-Steagall, vil vi se den gigantiske Wall Street gældsboble og »finansieringsteknikker« blive pumpet op i endnu mange uger og måneder, indtil den brister ned over den amerikanske økonomi.

Foto: Præsident Donald J. Trump vandrer hen ad Det Hvide Hus' vestlige kolonnade / 3. jan., 2018.

Desperat   britisk   angreb

befrier Trump for populistisk mytologi

Leder fra LaRouche PAC, USA, 3. jan., 2018 – Med Russiagate, der smuldrer under fødderne på de angivelige olympiske guder, har briterne nu taget så desperate forholdsregler for at redde deres kupforsøg mod USA's præsident, at de utilsigtet har befriet præsidenten for den spændetrøje, der hedder »populisme«, som faktisk blev tvunget ned over ham af de selv samme kupmagere, for at begrænse hans evne til at handle.

Forud for dette udløste London to panikslagene og ynkelige operationer i løbet af de seneste 48 timer, og som havde til hensigt at genoplive det døende og miskrediterede Russiagate. For det første skrev de to høvdinge fra Fusion GPS, Glenn Simpson og Peter Finch, en kronik i *New York Times*, hvor de hævdede, at de havde reddet Amerika fra »et angreb på vort land fra en fjendtlig, udenlandsk magt«, ved at hyre ruslandseksperter fra britisk efterretning Christopher Steele til at sætte det, Trump helt korrekt kaldte en »bunke skidt«, sammen. For det andet, så offentliggjorde sladderjournalisten Michael Wolff, hvis andet værk var en biografi af Rupert Murdoch, en forpremiere på sin nye bog, *Fire and Fury: Inside the Trump White House*, i den britiske sprøjte for britiske efterretning, *Guardian*, der udgav udvalgte afsnit fra bogen, som citerer Steve Bannon, den anti-kinesiske, anti-russiske tosse, der fortsætter med at hævde, at han er en af Trumps nærmeste rådgivere til trods for, at han er blevet fyret af Det Hvide Hus. Bannon citeres for at sige, at mødet mellem Paul Manafort, Jared Kushner og Donald Trump, jr. og en russisk advokat i juni 2016, var »forræderisk«, »upatriotisk« og »noget rigtig skidt«.

Hvad var Trumps respons? Han kom omgående med en udtalelse, der meget ligefremt, som han plejer (med en indbefattet reference til Franklin Roosevelt), siger:

»Steve Bannon har intet med mig eller mit præsidentskab at gøre. Da han blev fyret, mistede han ikke alene sit job, han mistede forstanden ... Steve havde meget lidt med vores historiske sejr, som blev leveret af dette lands glemte mænd og kvinder, at gøre ... Steven repræsenterer ikke min base – han er kun med for sin egen skyld. Steve foregiver at være i krig med medierne, som han kalder oppositionspartiet, og dog brugte han sin tid i Det Hvide Hus til at lække falske informationer til medierne for at gøre sig selv langt mere betydningsfuld, end han var. Det er det eneste, han er virkelig god til. Steven var sjældent i møder med mig alene og foregiver kun at have haft indflydelse for at narre folk, der ikke har nogen adgang eller nogen anelse, og som han hjalp med at skrive forlorne bøger.«

Dette skal ses som en uafhængighedserklæring fra den højrefløjs-, populistiske klapfælde, der har forsøgt at bejle til Trump for at få ham væk fra sin forpligtelse til at etablere venligtsindede relationer med Rusland og Kina. Bannon og hans Breitbart-nyhedssite bruger det meste af deres tid til at tilskynde til forberedelser til konfrontation, både økonomisk og militær, imod Rusland og Kina. Deres eneste basis for at forsvare Trump imod Robert Muellers Russiagate har været at anklage Hillary Clinton, snarere end Trump, for aftalt spil med den store, slemme russiske bjørn – og således forvrænge den meget virkelige kendsgerning, at Hillary Clinton og Barack Obama var fanatisk indstillet på at indlede en krig med Rusland og Kina, som kun blev forhindret af Clintons nederlag i præsidentvalget.

Trumps virkelige base drejer sig i stigende grad om kun én ting – nemlig, at han må se at lykkes med at genopbygge amerikansk industri og den smuldrende infrastruktur og skabe tusindvis af jobs; i modsat fald vil han miste sin stærke støtte fra arbejderbefolkningen. Trump holder i denne uge flere møder for at forberede en kampagne for en national infrastrukturpolitik. Selv, hvis de kommer frem med et

kompetent program, vil det mangle midlerne til at finansiere det, hvilket vil være umuligt uden at bekæmpe den massive spekulationsboble, der har sat det vestlige banksystem på en kurs for et snarligt kollaps, som er langt større end det i 2008. Lyndon og Helga LaRouches og deres organisations årelange kamp for at genindføre Glass-Steagall, genetablere en nationalbank og frigive denne nations industrielle og videnskabelige potentiale reflekteres i stigende grad i diskussioner fra alle sider af det politiske spektrum, som diverse rapporter fra i dag viser.

Men tiden er knap. Finanskrisen vil, hvis den ikke løses gennem at fjerne den spekulative boble, eksplodere og ødelægge enhver bestræbelse på at Gøre Amerika Stort Igen. Alt imens LaRouche Political Action Committee (LPAC) fortsætter med at cirkulere afsløringen af »den politiske lejemor der Robert Mueller«, så uddeler vi nu også, til alle senatorer, alle kongresmedlemmer og tusindvis af regionale politiske ledere og samfundsledere, vores brochure, »LaRouches Fire Love & Amerikas Fremtid på den Nye Silkevej«. Dette er Trumps nødvendige vej til succes.

Foto: Til venstre, Steve Bannon; til højre Donald Trump.

Beslutning for det nye år: Ud med geopolitik!

Leder fra LaRouche PAC, USA, 2. jan., 2018 – Fra og med denne første uge af året 2018 er prioriteten for det nye år klar: Drop geopolitik og ban vejen for en ny æra for relationer mellem nationer for udvikling, og ligeledes for nationale, økonomiske goder.

I USA er Russia-gate/Trump-gate-operationen i stigende vanskeligheder, med sit mål med at bringe præsidentskabet til fald for at forhindre præsident Trumps fordelagtige samarbejde med Rusland og Kina. Onsdag, den 3. jan., er FBI og Justitsministeriet af Repræsentanternes Hus' Særlige Efterretningskomite, hvis formand er kongresmedlem Devin Nunes, blevet beordret til at fremlægge optegnelser i forbindelse med anti-Trump dossieret fra 2016, udarbejdet af britisk efterretning, og hvilke dokumenter man tilbageholdt og løj om i 2017.

Trump selv er fortsat i offensiven. I dag før daggry tweetede han og rejste spørgsmål om skyld og fængsling for James Comey (FBI-direktør 2013 til 9. maj, 2017, hvor han blev fyret); og han udfordrede FBI's favoritisme over for »uærlige Hillary Clintons topassistent, Huma Abedin«, der overtrådte sikkerhedsprotokoller, da hun overførte klassificerede e-mails til sin mands computer. Trump sagde, »Deep State-Justitsministeriet må omsider skride til handling« over for trioen.

Men tiden er ikke til selvtilfredshed. Rådgiver til Trump Roger Stone påpegede korrekt i denne uge i et interview, at der er tre seriøse scenarier i spil imod Trump og nationen. Fjendens Plan A er Russia-gate; Stone ser dette som i vanskeligheder. Plan B er at aktivere fjernelsen af Trump gennem det 25. forfatningstillæg; Stone ser de vedvarende angreb mod Trump som værende »uegnet« som et tiltag for denne plan. Og sluttelig, Plan C: mord. Husk, at dette perspektiv grundlæggende set svarer til det, som London-slænet fremlagde mod Trump for et år siden i avisen *The Spectator* (»Vil Donald Trump blive myrdet, afsat i et kup eller blot impeached?«, 21. jan., 2017). Stone refererer til personer i denne lejr, inklusive internt i Trumps egen administration, som »globalistiske insiders«.

Dette er den sammenhæng, i hvilken den kamp, vi har omkring spørgsmål om angivelige »økonomiske« politikker, skal forstås.

Det udgør alt sammen den samme kamp som geopolitik. »Wall Street«/London-elementet i Washington, D.C., som [finansminister] Steven Mnuchin og andre i Trump-administrationen er indbegrebet af, agiterer for den linje, at den amerikanske økonomi går fremragende. Hvorfor? De siger, »aktiemarkedet er oppe; alle kan blive rige; underskuddet bliver skåret ned«, osv. Og Trump må ride med på vognen. Han må »tale« om infrastruktur og glemme alt om jobs, virkelighed og sine kampagneløfter. I dag skal Trump holde møde om infrastruktur i Det Hvide Hus med Gary Cohn, direktør for Det Hvide Hus' Nationale Økonomiske Råd, og tidligere chef for Goldman Sachs.

☒ For at bryde igennem dette kontrollerede miljø, vil et trykt eksemplar af LaRouche PAC's brochure, »**LaRouches Fire Love; De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej**«, blive uddelt til samtlige 100 kontorer i Senatet den 4. januar, af frivillige hold. I næste uge vil brochuren ligeledes blive uddelt i Repræsentanternes Hus. Sammen med en e-version af rapporten – hvis første version blev udlagt i foråret 2017 – fremlægger dette nye initiativ den eneste farbare vej for virkelig at handle på »infrastruktur« – med Glass/Steagall-bankopdeling, bankpraksis i Hamiltons tradition og kreditreorganisering, samt en forpligtelse til videnskab.

Se på et succesfuldt eksempel på udenrigspolitik for infrastruktur i Afrika. Nytårsdag fandt en åbningsceremoni sted for den officielle åbning af kommercielle operationer på den nye, elektrificerede jernbane, der løber 756 km fra Djibouti til Addis Abeba, Etiopien. Jernbanen, der er den første linje over grænserne af sin art i Afrika, blev bygget af firmaer fra Kina, hvis ambassadør til Etiopien i går kaldte den for en »jernbane for venskab«.

Alt dette står i kontrast til det seneste, farlige udbrud af geopolitik, centreret omkring fremstødet for destabilisering og regimeskifte i Iran. Lyt til BBC for at høre Londons

»manuskript« imod den iranske regering for krænkelser af menneskerettigheder, over behandlingen af demonstranter. USA's ambassadør til FN, Nikki Haley, følger nu slavisk dette manuskript og fremlægger forslag til handling fra FN's side, midt i koret af andre vilde trusler og beskyldninger mod Iran.

Kilden til denne geopolitik vil blive diskuteret på et særligt LaRouchePAC-arrangement i New York City fredag, den 5. januar, med titlen, »Afslut kuppet, stop den næste krig, byg Verdenslandbroen«. Paneldeltagerne vil være William Binney og Ray McGovern fra Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) og Barbara Boyd, der har skrevet LaRouche PAC's pamflet, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder; Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«.

Foto: LaRouche PAC organiserer på en undergrundsstation på Manhattan.

Modstanderne er Wall Street og Londons City – De allierede er Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 1. januar, 2018 – Om kun fire uger vil præsident Trump holde en State of the Union Address – tale om nationens tilstand – med sit løfte om at genopbygge Amerikas økonomiske infrastruktur, der står på spil og er tvivlsomt. USA og Europa står over for et nyt finanskarak, centreret omkring Wall Street og City of London, og præsidenten spilder tiden med at foregive, at aktiemarkedet repræsenterer en stor genrejsning af den amerikanske økonomi.

Det amerikanske folk, der har samlet sig omkring os for at forsvare præsidenten mod det britiske angreb under ledelse af den juridiske lejemorder Robert Mueller, må få Trump og Kongressen til at begribe, at der ikke har været tale om nogen økonomisk genrejsning. Der kommer flere og flere advarsler, der siger, at den enorme gældsboble i selskaberne er ved at være klar til at bryde, og en drastisk skattelettelse til disse selskaber vil blot tvinge mere luft ind i boblen og få den til at eksplodere.

Vi må meget hurtigt bryde Wall Street-bankerne op, før dette krak kan nå at indtræffe, og skabe reel værdi og produktivitet gennem at udstede – ikke \$1 billion – men derimod mindst \$2-3 billion i ny statskredit til at bygge ny, national infrastruktur på højeste teknologiske niveau. Dette omfatter et netværk af højhastighedsjernbaner, der skal bygges lige så hurtigt og effektivt, som nationer som Kina og Japan har bygget dem. Det omfatter avancerede teknologier for kernekraft, og det omfatter at få NASA tilbage på hele Månen og omkring den; og det omfatter teknologi for fusionskraft, så vi kan tage til Mars.

Finansministeren og Wall Street har solgt den idé til præsident Trump, at den amerikanske økonomi skulle befinde sig i et stort opsving. Men, hvorfor var dollarkursen så lav i forhold til andre, store valutaer i 2017, og hvorfor falder den stadig efter skattelettelser og rentestigninger? Hvorfor stiger dødsraten fortsat i Amerika, og hvorfor falder den forventede levealder fortsat? Hvorfor nåede det sandsynlige tal for dødsfald som følge af overdosis af opiater op på et ugudeligt 70.000 i 2017, inklusive hundreder af mennesker, der døde af overdosis *mens de var på arbejde*? Og hvorfor, sidste gang, selskaber fik muligheden for at hente penge hjem fra udlandet til en superlav skattesats i 2005, brugte de da 95 % af det til at opkøbe aktieandele og uddele dividender? Hvad var det, der fulgte kort tid efter – velstand, eller et globalt finanskrak?

Præsident Trumps fejltagelser med denne såkaldte økonomiske genrejsning gør det vanskeligere, nu, at få den reelle genopbygning af amerikanernes ødelagte infrastruktur, som han ønsker, og som han vil kræve i sin State of the Union tale. Amerikanske aktivister må nu få dette til at ske: At fikse det, som præsident Eisenhower for 65 år siden kaldte »de rystende mangler for at imødekomme krav som følge af katastrofer eller forsvar«, som vi nu atter ser det i ødelæggelserne efter orkaner, strømsvigt, ukontrollable brande og togulykker. Det vil kræve en masse statskredit, og *EIR*-magasinets stifter Lyndon LaRouche har defineret, hvordan det skal gøres.

Præsidenten er endnu hårdere angrebet af geopolitisk tænkning, som kræver udenlandske modstandere, hvis besejring gennem krig eller på anden vis må være målet for amerikansk »sejr«. Vil han konfrontere Kina over »handel«? Kina bygger store infrastrukturprojekter i hele verden og arbejder på at fjerne fattigdom, *inklusive i USA*, hvor investeringer nu giver håb til guvernør Justice i Vest Virginia, vores tredjefattigste stat.

Vores job frem til denne dato, den 30. januar, er at få præsidenten og denne, ikke 'gør ingenting', men 'ved ingenting' Kongres til at tilslutte USA Bælte & Vej Initiativet, Kinas »Nye Silkevej«.

Så kan vi synge den gamle nytårssang:

»Should geopolitics be forgot
And buried for all time?
Should war and plunder be forgot,
For the aims of all mankind?
"For all of mankind, my jo,
For all of mankind,
Let war and plunder be forgot
For the aims of all mankind!«

Frit oversat:

Melodi, 'Skuld gammel venskab rejn forgo'

»Skuld geopol'tik ren forgå, For altid kules ned?

Skuld krig og hærgen ren forgå, For den fælles men'skehed?

For fælles men'skehed, åh ja, For fælles men'skehed,

Lad krig og hærgen ren forgå, For den fælles men'skehed!«

Foto: Præsident Donald Trump underskriver Direktiv 1 for Rumfartspolitik. 11. dec., 2017.

(Official White House Photo by Joyce N. Boghosian)

Helga Zepp-LaRouches Nytårsbudskab og et nyt potentiale for menneskehedens fremtid

31. dec., 2017 – Schiller Instituttets stifter og præsident Helga Zepp-LaRouche optog følgende Nytårsbudskab til LaRouche PAC Action Committee (LPAC):

Kære borgere i verden,

Lad mig først ønske jer et Godt og Fredeligt Nytår 2018. Som det vigtigste mål for 2018 ønsker jeg at definere overvindelse af geopolitik. Geopolitik har været årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det turde stå enhver klart, at, i atomvåbenalderen, kan krig ikke længere være et middel til

konfliktløsning. Geopolitik er ligeledes baseret på den forældede koldkrigstankegang og tankegangen med nulsumsspil, altså den idé, at, hvis ét land vinder, må de andre tabe. Det er den fejlagtige idé om, at det er legitimt at forfølge en nations eller gruppe af nationers interesse, på bekostning af andres interesse.

Heldigvis har Kina sat det nye koncept for udenrigsrelationer, for relationer mellem nationer, et win-win-samarbejde til alles fordel, på dagsordenen. Reaktionen på dette har været blandet: Kina har tilbudt USA, og ligeledes de europæiske lande, at samarbejde. Nogle har reageret med entusiasme, fordi de ser fordelene ved samarbejde inden for infrastrukturområdet og andre områder. For eksempel har Central- og Sydeuropa reageret meget positivt; mange udviklingslande er med om bord. Alt i alt er flere end 70 lande allerede en del af dette nye paradigme.

Men andre har reageret med et hysteri, der netop nu tager til, fordi de ser Kinas fremkomst, og de ved, at dette er en mere succesfuld model, som er mere attraktiv for mange lande i verden. De hævder, at den kinesiske model er en trussel mod deres demokratier.

Men måske gør kineserne noget mere korrekt, end disse vestlige demokratier. Kina har trods alt bevæget 700 mio. mennesker ud af fattigdom, og de har erklæret, at de ligeledes ønsker at bringe de resterende 42 mio. mennesker ud af fattigdom frem til år 2020. Kina har endda aflagt løfte om at fjerne fattigdom på verdensplan frem til år 2050.

Dette ville selvsagt betyde, at Europa må overvinde fattigdom for 90 mio. borgere, der lever i denne tilstand, og USA har henvend 42 mio.: Dette er absolut muligt, hvis de samarbejder med den Nye Silkevej.

En af de største, geopolitiske udfordringer, der skal overvindes, er udfaldet af den kamp, der finder sted i USA,

hvor man netop nu har høringer i Kongressen, hvor det utrolige, aftalte spil, der har fundet sted mellem Obama-administrationen, Hillary Clintons valgkampagne, det Demokratiske lederskab, cheferne for efterretningstjenesterne, og så britisk efterretning helt klart har forsøgt at stjæle valgsejren fra Trump i 2016, og, hvis alt dette kommer frem, og Trump lykkes med sine bestræbelser for at genetablere en anstændig relation med Rusland og Kina, hvilket var den første årsag til Russiagate; så kan en ny æra for civilisationen virkelig begynde.

Samarbejdet mellem alle nationer i den Nye Silkevej er ligeledes den eneste måde, hvorpå vi kan forhindre, at finanssystemet krakker i 2018; hvilket, hvis det skete, ville blive meget værre end i 2008. Dette ville kræve, at vi gør en ende på kasinoøkonomien i Vesten, vedtager en Glass/Steagall-bankopdeling, etablerer et kreditsystem og dernæst samarbejder med banker som AIIB, den Nye Silkevejsfond og andre banker, for at genopbygge realøkonomien.

Dette er ikke alene vigtigt for USA og Europa, men er i særdeleshed vigtigt, hvis vi ønsker at genopbygge Mellemøsten efter mange års forfærdelige krige, som var resultatet af interventionskrige, regimeskifte og 'farvede revolutioner'; så må vi samarbejde med Kina omkring den Nye Silkevej, for at forlænge dette koncept ind i Mellemøsten.

Den *eneste* måde, hvorpå vi kan løse flygtningekrisen på en human måde, på en menneskelig måde, er at samarbejde med Kina omkring den økonomiske udvikling af hele Afrika. Hvis vi gør dette i det kommende år, har vi mulighed for utrolige gennembrud for verdensfreden, men også inden for området af videnskab og teknologi, hvor, f.eks., reelle gennembrud mht. at opnå termionuklear fusionskraft skues i horisonten. Hvis vi lykkes med dette, kan vi få sikkerhed for energiforsyning og for forsyning af råmaterialer.

Hvis vi kombinerer alt dette med en dialog mellem kulturer,

hvor hver nation repræsenterer sine bedste traditioner, så andre kan lære dem at kende, er jeg fuldstændig overbevist om, at dette vil resultere i en større kærlighed til menneskeheden.

Så der er al mulig grund til optimisme for de kommende år, for der *findes* løsninger. Lad os simpelt hen gennemføre dem på en beslutsom måde.

Godt Nytår.

Julehilsener til alle – Husk at elske menneskeheden

Leder fra LaRouche PAC, USA, 24. dec., 2017 – I telefonmødet for aktivister, der fandt sted torsdag aften, mindede Will Wertz om Lyndon LaRouches budskab for mange år siden i hans artikel, »**Prometheus and Europe**« i *EIR* 23. juli, 1999, og som handlede om den sande forståelse af historien om Prometheus. LaRouche afviste ikke alene det oligarkiske synspunkt – at Prometheus betalte prisen for at overtræde spillets regler – men også det synspunkt, som kommer til udtryk i Goethes digt om Prometheus, og som ligeledes udtrykkes i Hugo Wolfs musikalske opsætning af digtet, at Prometheus, i sit nederlag, knyttede næven i trods mod de herskende magter. I modsætning hertil, og som formede LaRouches egne efterfølgende opdagelser, var det synspunkt, der først sås i Aischylos' *Prometheus i lænker* – at det var Zeus, tyrannen, der var den

tragiske figur, ikke Prometheus. Som LaRouche udtrykte det, så »bragte Zeus' dyriske trodsighed mod den udødelige Prometheus undergang, ikke alene for Zeus, men for alle Olympens guder«.

Det var »guddomsgnisten« i Prometheus, hans kærlighed til menneskeheden, der var årsag til hans lidelser for tyrannens hånd, men som også forårsagede, at hans navn for evigt blev kendt som menneskehedens befrier gennem at give dem evnen til kreativ fornuft, ild og kunst. Det var den ånd, der ledte Benjamin Franklin til at blive kaldt den »nye Prometheus«, bemærkede LaRouche, og det var samme *Götterfunken* (guddomsgnist) i Schillers *An die Freude* (Ode til glæden) og Beethovens *Niende Symfoni*.

Det samme kan siges om Sokrates og om Jesus Kristus – hvilket er grunden til, at vi gav samlingen af erklæringer fra hele verden, der krævede, at LaRouche blev løsladt fra fængsel, for »Sokrates' tredje rettergang«.

LaRouches historiske kamp for guddomsgnisten, for virkelig at befri menneskeheden fra de olympiske oligarkers mentale dødsgræb, har nu bragt sejren inden for rækkevidde. Den Nye Silkevej giver den levende struktur for at virkeliggøre LaRouches vision om en fremtid, der er mennesket værdigt, alt imens oligarkiet desperat er gået for vidt med sin Russiagate-svindler, under direktion af dem, der troede, de havde gjort LaRouche tavs og havde forsøgt at tilbageholde det tidevand af ideer, som LaRouche er kommet med i løbet af det seneste halve århundrede, og som nu er i færd med at løfte alle nationer, og potentielt alle folkeslag i verden, ud af truslen om den atomare Syndflod.

Det er dette, der bør være emnet for fejring i dag, i Amerika og hele verden, af kristne, jøder, muslimer og konfutsianere – af hele menneskeheden: Ånden, der blev kød.

Foto: Helga og Lyndon LaRouche, julen 2017.

Britiske aktiver kræver krig for at stoppe Trump-samarbejde med Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 20. dec., 2017 – Forsiden af *Newsweeks* julenummer er en gjaldrende overskrift, over et billede af Vladimir Putin, og som proklamerer: »Putin forbereder sig til Tredje Verdenskrig«, efterfulgt af »Ja, det varsler ballade«. Tysklands *Bildzeitung* har i dag en lignende fantasi og rapporterer om to unavngivne NATO-folks vurdering af den nyligt afsluttede Zapad 2017-militærøvelse, som Rusland og Belarus har gennemført, som en øvelse af et totalt mobiliseret, russisk angreb på Europa, med 100.000 tropper (der var faktisk tale om en størrelsesorden på 10-20.000), der først skulle besætte de tre baltiske lande og fra luften angribe nøgleinfrastruktur i Tyskland, Sverige og Finland og affyre Iskander-missiler ind i Polen fra Kaliningrad. National Public Radio, finansieret af den amerikanske regering, lavede i dag et interview med den russiske dissident Garry Kasparov, der himlede op om Putin som en diktator uden opbakning fra sin befolkning, og som roste Obamas chef for National Intelligence, James Clapper, for i denne uge at sige, at Putin »ved, hvordan man manøvrerer et aktiv, og det er, hvad han gør med præsidenten«. (Var der nogen, der sagde indblanding i et udenlandsk valg?)

Psykotisk? Paranoidt? Det, der står klart, er, at briterne og deres aktiver i USA og Europa er hysteriske over præsident Trumps fortsatte bestræbelse på at etablere venskaber med Rusland og Kina. For at stoppe ham, træffer de nu

forholdsregler for at forberede befolkningerne i Amerika og Europa til krig med Rusland, en krig, der meget vel kunne betyde afslutningen af civilisation, som vi kender den. Det er hele formålet med det igangværende kupforsøg imod præsident Trump fra forrædere, der arbejder på vegne af britisk efterretning gennem Muellers »Russiagate«-heksejagt.

Både russiske og kinesiske regeringsfolk reagerede meget skarpt på den Nationale Sikkerhedsstrategi, som blev offentliggjort af Det Hvide Hus i mandags, og som var udarbejdet af nationale sikkerhedsrådgiver H.R. McMaster og hans team. Talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, kaldte det et »imperiedokument«, der hævder, at enhver økonomisk eller militær styrke, som Rusland og/eller Kina viser, er en direkte trussel mod USA. Dokumentets påstand om, at Ruslands eller Kinas fremgang »krænker verdensordenen«, sagde Peskov, »fortolkes selvsagt som en unipolær verden, der er reduceret til udelukkende at være i Amerikas interesse og tjene Amerikas behov«. Talsmand for Kinas Udenrigsministerium, Hua Chunying, sagde, med reference til sikkerhedsdokumentet, at »de udviklingsmæssige præstationer, som Kina har opnået, anerkendes universelt, og det er nytteløst at forsøge at forvrænge kendsgerningerne på vegne af nogen eller af noget land.«

Det var Trump selv, der talte om udgivelsen af den årlige Nationale Sikkerhedsstrategi, snarere end den sædvanlige praksis, hvor det er den nationale sikkerhedsrådgiver, der leder udarbejdelsen af strategien, som introducerer den til pressen. I sin tale afviste Trump at beskrive hverken Kina eller Rusland som fjender eller modstandere (som selve rapporten gør), men blot som konkurrerende »rivaler«, og at han i stedet ville »forsøge at opbygge et godt partnerskab med dem, og andre lande, men på en måde, der altid beskytter vores nationale interesse«. Blot i løbet af den seneste uge har Trump ført to, betydelige telefonsamtaler med Putin, og, som *EIR* (stort set alene) har rapporteret, så foretog Trump i

sidste måned et besøg til Kina, der dannede et nært venskab med Xi Jinping og en voksende, økonomisk forbindelse med Kina og dets Bælte & Vej Initiativ.

Men, som Helga Zepp-LaRouche i dag insisterede, så må Trump gives tilstrækkelig styrke til at gå videre end til »konkurrence«, hinsides det geopolitiske standpunkt, som holder vestlige ledere fanget i nulsums- og vinder-kontrabater-mentaliteten. Han må gives midlerne til at forstå det Nye Paradigme, der nu spreder sig i hele verden, og som drives frem af Kinas Nye Silkevej, baseret på et win-win syn på internationale relationer og et koncept for menneskehedens fælles mål. Dette er konceptet, som Lyndon og Helga LaRouche skabte efter Sovjetunionens fald, for, én gang for alle, at gøre en ende på imperieopdelingen af verden i krigsførende fraktioner. Lyndon LaRouches igennem halvtreds år kreative forslag om en ny, økonomisk verdensorden, der berører alle hjørner af planeten, er nu ved at blive til virkelighed gennem Bælte & Vej. USA og Europa klamrer sig stædigt til den bankerotte, gamle orden, til myten om det »frie marked«, som Det britiske Imperium nu igennem snart 300 år har faldbudt til verden – på trods af den kendsgerning, at selve den Amerikanske Revolution grundigt besejrede denne imperieorganisation og etablerede et nyt system, baseret på kredit til skabelse af en produktiv fremtid, snarere end på et penge- og gælds diktatur.

Der er ingen tid at spille med at omvende Vesten tilbage til dette Amerikanske System, som blev udtænkt af Alexander Hamilton og promoveret af Lyndon LaRouche. Forslaget til en skattelovgivning, der i dag blev vedtaget af Kongressen, skaber ny gæld til halvanden billion dollar, men pumper ganske enkelt disse penge ind i økonomien uden nogen direktiver, og hvor de vil fortsætte med at nære spekulation snarere end at udvide realøkonomien, på samme måde, som den Kvantitative Lempelses pengetrykning har gjort i løbet af de forgangne ti år. Hvis denne samme kredit blev udstedt under et Amerikansk

System for dirigeret kreditudvidelse, kunne USA's økonomi på relativt kort tid blive transformeret. Dette er essensen af LaRouches Fire Love, som det forklares i den nye pamflet, som LaRouche PAC har udgivet i denne uge: »LaRouches Fire Love & Amerikas fremtid på den Nye Silkevej« ([udlagt på LaRouche PAC's webside](#)).[1] Befolkningen er vred og søger direktion. Denne pamflet, sammen med LaRouche PAC's dossier, der afslører Muellers kupforsøg, udgør midlerne til at give denne direktion og give præsident Trump de midler, han behøver, for at lykkes med sit erklærede mål – at gøre Amerika stort igen.

Foto: December 22, 2017 Cover of Newsweek Magazine (Fair Use)

☒ [1] Se [Brochuren med dansk introduktion](#)

☒

og video, '[En Ny Æra for USA: LaRouches Fire Love](#)';

fuldt dansk udskrift.

Muellers   **og**   **London's**

undergravende virksomhed er i vanskeligheder – Dette er en tid, hvor udviklingerne hastigt kommer frem for dagens lys

Leder fra LaRouche PAC, USA, 19. dec., 2017 – I Washington, D.C., i dag, uddelte et hold af frivillige et trykt eksemplar af LaRouche PAC's Særlige Undersøgende Rapport, »Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«, til alle 100 senator-kontorer på Capitol Hill og relevante komiteer. Dette sker midt i en bølge af afhøringer og erklæringer i Kongressen om, hvorvidt et netværk mellem Justitsministeriet, FBI og britisk efterretning er skyldigt og hen over de seneste par år har handlet for at forsøge at ødelægge Donald Trumps kandidatur, og i særdeleshed hans præsidentskab, og for at forhindre ethvert initiativ generelt for, at USA kan have produktive udenrigsrelationer med Rusland, Kina og andre for at skabe en dybtgående stigning i den amerikanske økonomi.

Andrew McCabe. Denne FBI-vicedirektør er fremtrædende blandt dem, der undergraver. I dag blev han tilsagt til møde for Husets Efterretningskomite for at stå til ansvar for sine mange forseelser i løbet af det seneste år. Senator Charles Grassley (R-IA), formand for Senatets Juridiske Komite, sagde i går meget ligefremt, at McCabe burde gå: »han burde blive skiftet ud«. Grassley sagde, dette var et job for FBI-direktør Christopher Wray.

Debbie Wasserman Schultz. Dette kongresmedlem (D-FL) var leder

af Demokraternes Nationalkomite (DNC) i den periode, hvor DNC kommissionerede det Washington, D.C.-baserede firma, Fusion GPS, til at smide skidt på Trump, hvilket job blev givet til »eks«-britisk efterretningsagent, Christopher Steele. Wasserman Schultz blev tilsagt til at stå til ansvar for dette i går, for Husets Efterretningskomite.

Michael Sussman. Denne advokat handlede for at foretage DNC-betalinger til firmaet Fusion GPS, der igen betalte den London-baserede Steele for det beskudte dossier, han forfattede. Sussman var tilsagt til møde for Husets Efterretningskomite i går, for at besvare spørgsmål.

Bruce Ohr. Denne degraderede, tidligere associerede vicejustitsminister udførte operationer sammen med briterne og Fusion GPS, udover, at hans hustru også arbejdede for dette firma i 2016. Hans fremmøde for Senatets Efterretningskomite er netop blevet udsat fra i går og til senere på ugen, fordi Komiteen netop er kommet i besiddelse af nye, relevant beviser. Og der er endnu flere, mindre betydningsfulde vidner.

Vi befinder os på et stadium, hvor mønstret af ulovlige, umoralske handlinger er åbenlyst. Selv i Europa bliver dette nu dækket. Den danske avis, *Berlingske Tidende*, havde i denne uge en artikel om skandalen, med overskriften, »Lagde Obamas embedsmænd skumle planer mod Trump?«; og med indledningen, »Sensationelle nye afsløringer i USA tyder på, at præsident Obamas ledende embedsmænd i FBI og Justitsministeriet lagde planer, så Trump ikke skulle vælges og han derefter skulle væltes med en slibrig rapport«.

For USA, er det selve den forfatningsmæssige regering, der står på spil. Dette er en tid, hvor udviklingerne hastigt kommer frem for dagens lys, og hvor mange af disse afsløringer er blevet iværksat af LaRouche-bevægelsen og kan bruges til endelig at stoppe de fjendtlige operationer og bane vejen for at afslutte den gamle æra med økonomisk nedgang og geopolitik.

I dag kom der erklæringer fra Rusland og Kina om at gøre netop dette, i respons til Det Hvide Hus' offentliggørelse i går af den nye »Nationale Sikkerhedsstrategi« (som var kommissioneret af Kongressen). Det 68 sider lange dokument er for det meste opvarmede formuleringer fra det Gamle Paradigme, og som, som det erklærer, fremlægger måder, hvorpå USA kan »lykkes i det 21. århundredes geopolitiske konkurrence«.

Den kinesiske ambassade i Washington, D.C. opfordrede USA til at opgive en sådan »forældet tankegang«. Win-win-relationer er dagens orden. »Den kinesiske side er villig til at have fredelig sameksistens med alle lande i verden, inklusive USA, på basis af gensidig respekt.«

I dag kom der 10.000 eksemplarer frisk fra pressen, af LaRouche PAC's rapport om politikken, »LaRouches Fire Love: De fysiske-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«.

(Rettelse: Til abonnenter af *Alert*: Henvisningen i mandagens *Alert* til NDI (National Democratic Institute) var forkert; der skulle have stået, DNI (Director of National Intelligence, dvs., Clapper).

Foto: Tidligere præsident George W. Bush taler til medierne under en rundtur i FBI's Hovedkvarter sammen med tidligere direktør Robert Mueller (venstre) og tidligere justitsminister John Ashcroft. 2. sep., 2001.